Луганский авиационно-технический музей:

не очередной, а лучший!

10 стор.

Український космос:

підсумки та перспективи

11 стор.

НА ВАРТІ НЕБА УКРАЇНИ!

www.krula.com.ua

Крила України

3 – 13 січня 2012 року

e-mail: krula_ukr@ukr.net

№ 1-2 (613-614)

НОВИНИ/КОМЕНТАРІ/ДОЗВІЛЛЯ/СПОРТ

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

Глава вітчизняного оборонного відомства Михайло Єжель 4 січня 2012 року підписав наказ № 4 "Про прийняття на озброєння Збройних Сил України радіолокаційної станції П-18 "Малахіт".

2 стор.

Повітряну безпеку інавгурації президента Ліберії забезпечать українці

2 стор.

Міністр оборони України Михайло Єжель 28 грудня 2011 року підписав наказ №845 "Про заходи щодо попередження заносу та розповсюдження грипу, гострих респіраторних вірусних інфекцій і пневмоній серед особового складу Збройних Сил України".

3 стор.

У Повітряних Силах стартував конкурс "Кращий офіцер"

5 стор.

СКЛАДОВА БОЄГОТОВНОСТІ

Українська парасолька над уболівальниками "Євро-2012"

Українське суспільство уважно ставиться до процесів у сфері обороноздатності нашої держави та ефективного використання тих мізерних коштів, котрі надходять з державного бюджету задля її зміцнення. Слід відзначити, що останніми роками, незважаючи на суттєві проблеми з фінансуванням оборонних програм, пов'язані зі світовою економічною кризою, в частини Повітряних Сил Збройних Сил України надходили та продовжують надходити капітально відремонтовані та модернізовані зразки озброєння: літаки, радіолокаційні станції, зенітні ракетні комплекси. Цілком зрозуміло, що процес їх ремонту та модернізації тривалий, а самі роботи вартісні.

4-5 стор.

РІШЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ

Уряд заборонив купувати дорогі авто

3 стор.

До війська – на підборах!

6 стор.

Повітряні Сили обльотують техніку та готуються до "Євро-2012"

Відразу у кількох авіаційних частинах Повітряних Сил ЗС України цього тижня пройшли льотні зміни. В небо піднімалися екіпажі винищувальної, бомбардувальної та транспортної авіації. Спектр завдань, які практично відпрацьовували льотчики під час польотів, був доволі широким.

Якщо на Хмельниччині та Харківщині льотчики відновлювали навички з техніки пілотування, здійснювали обліт авіаційної техніки після регламентних робіт і заміни двигунів, виконували планові перевірки з техніки пілотування та польоти по маршрутах з посадкою на інших аеродромах, то в Автономній Республіці Крим в ході льотної зміни свою фахову майстерність вдосконалювали молоді пілоти. Крім того, до несення бойового чергування готувалися екіпажі ОСШР, відпрацьовуючи, зокрема, різноманітні позаштатні ситуації та варіанти реагування на ймовірні повітряні загрози в рамках загальної системи безпеки держави на час проведення футбольного чемпіонату "Євро-2012".

Сергій Фурдик.
РМЦ МО України.

НА ОЗБРОЄННЯ

На озброєння Збройних Сил України прийнято радіолокаційну станцію П-18 "Малахіт"

Глава вітчизняного оборонного відомства Михайло Єжель 4 січня 2012 року підписав наказ № 4 "Про прийняття на озброєння Збройних Сил України радіолокаційної станції П-18 "Малахіт".

Функцію служби забезпечення радіолокаційними станціями П-18 "Малахіт" даним документом покладено на Командування Повітряних Сил ЗС України.

Наземна рухома завадозахищена радіолокаційна станція з висвітленням повітряної та надводної обстановки з цифровою обробкою та автоматичною передачею інформації П-18 "Малахіт" призначена для автоматичного виявлення радіолокаційних цілей на фоні дії активних та пасивних завад природного та штучного походження, визначення координат (азимута, дальності, радіальної швидкості), автоматичної зав'язки і супроводження траєкторій цілей та видачі їх координат і трас споживачам.

Зокрема, РЛС П-18 "Малахіт" виконує функціональні задачі з виявлення, відображення і автоматичного визначення координат азимута, дальності та радіальної швидкості повітряних цілей, що рухаються зі швидкістю до 1000 м/с, автоматичного та напівавтоматичного супроводу до 256 трас цілей та розрахунку параметрів їх руху, автоматичного та напівавтоматичного управління наземним радіолокаційним запитувачем і надання ознаки впізнавання цілей, автоматичної передачі даних віддаленим споживачам, топографічної прив'язки місцезнаходження РЛС, документування радіолокаційної інформації тощо.

Видання наказу Міністра оборони України "Про прийняття на озброєння Збройних Сил України радіолокаційної станції П-18 "Малахіт" дозволить здійснювати заміну існуючих застарілих та енергоємних РЛС модернізованими радіолокаційними станціями на новій елементарній базі з покращеними ресурсними показниками, технічними характеристиками та розширеними функціональними можливостями.

www.mil.gov.ua

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

Повітряну безпеку інавгурації президента Ліберії забезпечать українці

У Ліберії група офіцерів управління 56-го окремого вертолітного загону Збройних Сил України взяла участь у брифінгу з представниками цивільних і військових авіаторів, які виконують завдання Місії ООН у цій країні.

Захід, що відбувся на базі міжнародного аеропорту "Робертсфілд", присвячувався забезпеченню майбутньої церемонії інаугурації новообраного президента Ліберії пані Еллен Джонсон-Серліф.

Під час брифінгу його учасники розглянули ініціативу керівництва Місії ООН у Ліберії стосовно суттєвого збільшення кількості повітряних патрулів над територією цієї країни на період запланованої на 16 січня церемонії інаугурації президента Республіки Ліберія, обраного шляхом демократичних виборів.

За словами командира 56-го окремого вертолітного загону Збройних Сил України полковника Петра Пліса, привітати нового президента країни прибудуть керівники ООН, офіційні представники африканських країн-сусідів, США, Великої Британії, Франції, Китаю та інших країн світу.

Зважаючи на це, керівництвом Місії ООН у Ліберії, органами правопорядку країни на період інавгурації та на кілька днів після неї будуть введені додаткові заходи безпеки і охорони у столиці – місті Монровія та на шляхах, що ведуть до неї.

– Зокрема, маршрут переміщення більшості VIP-персон від аеропорту до столиці країни у світлий час доби постійно патрулюватиме пара українських бойових вертольотів Мі-24, супроводжуючи колони автомашин та підтримуючи взаємодію з наземними силами Місії ООН у Ліберії, – повідомив полковник Петро Пліс.

Як він додав, особлива увага також приділятиметься безпеці під'їздів до центральних органів влади, готелів, переміщенню великих груп населення тощо.

Небо над ліберійською столицею патрулюватимуть і українські десантно-транспортні вертольоти Мі-8МТ. На бортах авіаційних машин знаходитимуться спеціальні військові спостерігачі з міжнародного контингенту, які підтримуватимуть зв'язок з основними силами.

Пара вертольотів Мі-8МТ, обладнаних для виконання медичної евакуації та пошуково-рятувальних завдань, знаходитиметься в режимі 30-хвилинної готовності до вильоту на випадок непередбачуваної ситуації.

Решта українських гелікоптерів Мі-8МТ чергуватимуть на додаткових аеродромних майданчиках у 30-хвилинній готовності до вильоту у вказані райони з метою доставки і десантування спеціального миротворчого підрозділу швидкого реагування для усунення будь-яких заворушень серед місцевого населення, якщо такі відбудуться.

Командир 56-го окремого вертолітного загону ЗС України підкреслив, що таким чином навантаження на український миротворчий підрозділ у ці дні збільшиться майже удвічі.

– Загалом до забезпечення цих заходів планується залучити до 9 українських вертольотів. Техніка і льотно-підйомний склад готові виконати поставлені завдання, – наголосив військовий льотчик 1-го класу полковник Петро Пліс.

Необхідно зазначити, що українські вертолітники вже мають досвід виконання подібних відповідальних завдань. Зокрема, екіпажі 56-го окремого вертолітного загону ЗС України забезпечували охорону з повітря церемонії інаугурації президента Ліберії у 2006 році та президента Республіки Кот-д'Івуар у 2011 році.

На даний час загін працює у звичному режимі. Щодня виконуються польоти з патрулювання кордонів, спостереження, перевезення вантажів, особового складу та персоналу Місії ООН. Вертолітниками нової – 16-ї – ротації вже перевезено більше 270 пасажирів та майже 11 тонн вантажу. Українські екіпажі провели в африканському небі близько 115 годин, виконавши 65 польотів на гелікоптерах Мі-8МТ та Мі-24П.

www.mil.gov.ua

КОНКУРС

Серед кращих обирають кращих

Для формування в офіцерського складу якостей командира-лідера та заохочення найбільш підготовлених військовослужбовців в Повітряних Силах ЗС України триває конкурс на звання "Кращий офіцер". Захід передбачає проведення низки етапів задля визначення кращих офіцерів ротної ланки з кожного роду військ та їм рівної.

Так, у зенітному ракетному полку Повітряного командування "Центр" Повітряних Сил Збройних Сил України, де командиром підполковник Ігор Колєснік, до цього заходу поставилися дуже відповідально та продумано. Протягом відведеного часу визначені офіцери за своїми напрямками підготовки склали заліки з тактико-спеціальної, технічної, стрілецької, гуманітарної підготовок тощо. Також було проведено стрільби зі стрілецької зброї, складено нормативи з фізичної підготовки.

Відтак, з кожної з номінацій були визначені кращі офіцери, які після новорічних свят розпочали змагатися за призові місця другого етапу. Ними стали начальник відділення радіолокаційної розвідки капітан Андрій Костенко, начальник відділення приймально-передавальних пристроїв старший лейтенант Артем Артеменко та заступник командира підрозділу з виховної роботи Андрій Мерзлих.

Дмитро Чалий. м. Харків.

РШТ

Перше роздільне штабне тренування у цьому році відбулось у Вінниці

У Вінниці відбулося одноденне роздільне штабне тренування з особовим складом управлінь, відділів та служб Командування Повітряних Сил ЗС України.

Головною метою заходу, загальне керівництво яким здійснював начальник штабу – перший заступник командувача Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Микола Петрушенко, було виконання функціональних обов'язків особовим складом у складі центрів, пунктів управління, функціональних груп пунктів управління Командування видів Збройних Сил.

Під час тренування генерали та офіцери Командування, командного центру Повітряних Сил, центрів управління пошуково-рятувального забезпечення польотів авіації, оперативно-тактичних досліджень, аеронавігаційного забезпечення та кадрового удосконалювали практичні навички у виконанні своїх функціональних обов'язків, відпрацюванні документів, організації взаємодії між центрами, пунктами управління і функціональними групами.

За результатами заходу його учасники відзвітували про виконання поставлених завдань РШТ. Також було ретельно перевірено повноту та якість відпрацьованих документів.

За словами начальника штабу – першого заступника командувача Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенанта Миколи Петрушенка, проведене вперше в цьому році тренування дало змогу відпрацювати відповідну стратегію щодо проведення планових практичних заходів оперативної підготовки виду ЗС України в поточному році.

www.mil.gov.ua

ПЕРСПЕКТИВИ

Микола Азаров: “2012 рік буде ключовим в плані розвитку”

– Я задоволений тим, як Уряд проводить свою соціальну політику. Ми робимо все, що лише можливо, – заявив Микола Азаров, підбиваючи підсумки року, що минув.

За словами Миколи Азарова, ще не можна говорити про суттєве покращення життя людей, бо Уряду доводилося боротися з надзвичайно глибокою кризою. Але уже зараз можна констатувати, що країна вийшла на стабільний шлях розвитку, і це є важливим результатом роботи Кабінету Міністрів, додав Прем’єр-міністр. Про це, зокрема, свідчить зростання купівельної спроможності громадян.

Микола Азаров наголосив, що у країні спостерігається зростання соціальних виплат, які Уряд може гарантувати та забезпечити за рахунок зростання економіки. Але, в той же час, за його словами, якби Уряду не довелося колосальні кошти спрямовувати на погашення державних боргів, то соціальні гарантії українців зростали б більшими темпами. До того ж значні суми знімаються з казначейських рахунків для задоволення судових позовів з виплати великих пенсій і компенсацій чорнобильцям.

Микола Азаров переконаний, що 2012 рік буде успішнішим ніж попередній. “2012 рік буде ключовим в плані розвитку. Ми знову матимемо основу для розвитку”, – зазначив Глава Уряду. Про це повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ.

РІШЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ

Уряд заборонив купувати дорогі авто

Прем’єр-міністр Микола Азаров повідомив про ухвалення урядового рішення щодо скорочення вдвічі кількості службових автомобілів та заборону оренди автомобілів чиновниками. Про це повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ.

– Буквально днями я підписав розпорядження Уряду про скорочення у 2 рази кількості службових автомобілів. Зараз готується рішення Уряду про заборону оренди автомобілів чиновниками та керівниками державних підприємств, – поінформував Прем’єр-міністр.

Як відомо, протягом поточного року діяла заборона на придбання дорогих автомобілів для посадовців за державний кошт. Питання дотримання цієї норми перебувало на особистому контролі Прем‘єр-міністра. Спроби деяких чиновників попри заборону купити дорогу машину за казенний кошт були заблоковані Державним казначейством. Жоден автомобіль в обхід режиму жорсткої економії куплений не був. Дехто з керівників, який хотів уладнати службові справи на розкішних авто, поплатився за таке своє бажання посадою.

Наразі Глава Уряду вважає необхідним посилити контроль за витрачанням державних коштів, зокрема не допустити, аби посадові роз‘їжджали на орендованих за казенні гроші розкішних машинах – відповідне рішення уже готується.

ПРОФІЛАКТИКА

СТОП грипу, ГРВІ та пневмонії

Міністр оборони України Михайло Єжель 28 грудня 2011 року підписав наказ №845 “Про заходи щодо попередження заносу та розповсюдження грипу, гострих респіраторних вірусних інфекцій і пневмоній серед особового складу Збройних Сил України”. Про це повідомляє офіційний веб-сайт Міноборони.

Епідемічна ситуація з грипу, гострих респіраторних вірусних інфекцій та пневмоній серед особового складу Збройних Сил України потребує систематичного проведення профілактичних та протиепідемічних заходів, організації невідкладної медичної допомоги, якісного лікування хворих і запобігання ускладненням.

Метою видання наказу є забезпечення своєчасного проведення профілактичних і протиепідемічних заходів серед особового складу Збройних Сил, організація невідкладної медичної допомоги, якісного лікування хворих та запобігання ускладненням, зниження захворюваності військовослужбовців на грип, гострі респіраторні вірусні інфекції та пневмонії.

Цей документ визначає основні положення і завдання командирів (начальників) органів військового управління, військових частин, установ і організацій Міністерства оборони України та Збройних Сил щодо попередження заносу та поширення збудників грипу і гострих респіраторних вірусних інфекцій серед особового складу.

Видання наказу Міністра оборони сприятиме зниженню захворюваності військовослужбовців Збройних Сил України на грип, гострі респіраторні вірусні інфекції та пневмонії.

www.mil.gov.ua

ЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ

Плата за аеронавігаційне обслуговування залишається незмінною

З 1 січня 2012 року залишається незмінним розмір ставки плати за аеронавігаційне обслуговування на підході та в районі аеродрому в повітряному просторі України. Розмір такої ставки складатиме, як і в 2011 році, 7,56 EUR. Про це повідомляє прес-служба Міністерства інфраструктури.

Рішення не підвищувати ставку плати за аеронавігаційне обслуговування на підході та в районі аеродрому зафіксовано у затвердженому Державною авіаційною службою України Протоколі консультацій з користувачами повітряного простору України. Консультації проходили в листопаді 2011 року в Державіаслужбі України за участю представників авіаційної галузі, авіакомпаній “Аеросвіт”, “Міжнародні авіалінії України”, “Візз Ейр Україна”, “Дніпроавіа”, “Донбасаеро” та Украерорух.

Отже, цього року витрати авіаперевізників на аеронавігацію не стануть причиною збільшення їх загальних витрат – відтак, не впливатимуть на ціни авіаквитків. Більш того, зараз вживаються усі можливі заходи для зниження ставки плати за аеронавігаційне обслуговування на маршруті. А це автоматично приведе до зниження витрат авіакомпаній: не лише на внутрішніх, але і на міжнародних рейсах.

Довідка:
Національна база витрат і розрахунок розмірів ставок плати за послуги з аеронавігаційного обслуговування в Україні формуються з дотриманням вимог нормативних документів Міжнародної організації цивільної авіації (ICAO), Євроконтролю та з урахуванням результатів консультацій з користувачами повітряного простору, зокрема, з Міжнародною асоціацією повітряного транспорту (IATA).

ОЦІНКИ

Украерорух до “Євро-2012” готовий

Директор, головний менеджер з операційних питань директорату Євроконтролю з Менеджменту Мережі Джо Султана високо оцінив стан підготовки Украерорух до Євро-2012 в частині організації структури повітряного простору та модернізації обладнання. Про це, як повідомляє прес-служба Міністерства інфраструктури, йшлося під час засідання із представниками Украерорух.

– Ми обговорили майбутній чемпіонат Європи з футболу 2012 року й те, як Євроконтроль і Украерорух будуть співпрацювати в цьому контексті. Мені випала можливість відвідати Районний диспетчерський центр РСП “Київцентраеро” та побачити великі зміни, які відбуваються в системі. Тут видно, що “Украерорух” доклав багато зусиль та зробив чималі інвестиції в розвиток. Думаю, є очевидним, що вкладені в обладнання кошти – виправдані. В українському повітряному просторі немає затримок навіть при тому, що інтенсивність повітряного руху постійно зростає. Ці інвестиції доводять, що найближчим часом не виникатиме затримок, – сказав Джо Султана.

АВІАПЕРЕВЕЗЕННЯ

Пасажиропотік зростає

Відповідно до аналізу результатів діяльності аеропорту “Бориспіль” за 2011 рік, послугами підприємства скористалося 8 млн. 47 тис. 115 пасажирів (у 2010 році аеропорт обслужив 6 млн. 694 тис. 212 осіб). Зростання пасажиропотоку за рік в головному аеропорту країни склало 20%. Про це повідомляє прес-служба Міністерства інфраструктури. Абсолютний максимум пасажирів за місяць був обслужений в аеропорту впродовж липня – 910 тис. 285 пасажирів (у 2010 році за аналогічний період аеропорт прийняв 754 тис. 805 пасажирів). У липні зафіксовано також абсолютний добовий максимум – 34 тис. 762 пасажири (30 липня) та абсолютний тижневий максимум – 213 тис. 101 пасажир (останній тиждень місяця).

17 листопада 2011 року в “Борисполі” уперше за всю історію існування прийняли 7-мільйонного пасажира з початку року, а 30 грудня 2011 року обслужили 8-мільйонного пасажира. Нині аеропорт “Бориспіль” міцно утримує лідируючі позиції на авіатранспортному ринку країни, забезпечуючи близько 70% авіаційних пасажирських перевезень.

З метою створення належного рівня обслуговування в умовах зростаючого пасажиропотоку в аеропорту впроваджуються нові моделі обслуговування пасажирів та авіакомпаній. Зокрема, з 1 вересня в терміналі “B” були об’єднані технологічні схеми обслуговування міжнародних та внутрішніх рейсів. Переведення внутрішніх рейсів в термінал “B” дозволило істотно підвищити якість обслуговування пасажирів внутрішніх рейсів, кількість яких протягом 2011 року зросла на 23% (в порівнянні з показниками 2010 року) та склала 1 млн.181 тис. 568 осіб.

Позитивна динаміка спостерігається і в обслуговуванні трансферних пасажирів. Зростання трансферних потоків через Головний аеропорт країни багато в чому обумовлене активним розвитком інфраструктури аеровокзального комплексу. Зокрема, наприкінці 2011 року в аеропорту були завершені роботи з реконструкції залу вильоту міжнародних рейсів терміналу “B”. У 2011 році термінал “B” став першим в Україні повноцінним трансферним терміналом, в якому забезпечується обслуговування пасажирів та авіакомпаній “під одним дахом”.

НАРАДА

Від кількісних показників до якісних

У Вінниці, у Командуванні Повітряних Сил, відбулася робоча зустріч першого заступника начальника Генерального штабу Збройних Сил України генерал-лейтенанта Володимира Замани з керівництвом виду.

В ході робочої наради генерал-лейтенант Володимир Замана заслухав доповіді начальника штабу – першого заступника командувача Повітряних Сил генерал-лейтенанта Миколи Петрушенка та інших посадових осіб Командування виду щодо перспектив розвитку Повітряних Сил до 2017 року, напрямків розвитку форм і способів застосування та підготовки підрозділів Повітряних Сил.

Під час обговорення питань протиповітряної оборони важливих державних об'єктів та дій чергових сил у мирний час, генерал-лейтенант Володимир Замана наголосив на фаховому осмисленні сьогоднішньої ситуації у світі. За його словами, сьогодні потрібно брати до уваги досвід воєнних конфліктів, ретельно їх аналізувати і робити відповідні висновки стосовно удосконалення системи протиповітряної оборони держави.

– Ми всі повинні зрозуміти, що в перспективі потрібно кардинально реформувати систему протиповітряної оборони, йти не до кількісних показників, а до якісних, – зазначив генерал-лейтенант Володимир Замана.

Він порекомендував керівництву Командування виду переглянути штатну структуру з'єднань та частин, звернути особливу увагу на доцільність утримання дублюючих структур.

– Скорочення не повинно бути заради лише скорочення. Передусім потрібно визначитись з військовими організмами, які є малоефективними, особливо, що стосується військових частин, які не виконують завдання з бойового чергування, – додав генерал-лейтенант Володимир Замана.

На завершення наради генерал-лейтенант Володимир Замана довів до присутніх основні вимоги начальника Генерального штабу – Головнокомандувача ЗС України щодо пріоритетів діяльності Збройних Сил на 2012 рік, а також висловив своє бачення розвитку Повітряних Сил на перспективу.

Прес-центр ПС ЗС України.

ЛЬОТНА ЗМІНА

Першими у 2012 році

У транспортній авіаційній бригаді Повітряних Сил ЗС України, що на Вінниччині, розпочалася перша у новому 2012 році льотна зміна. Військові льотчики транспортної авіації під керівництвом командира бригади льотчика першого класу гвардії полковника Олега Нечипорука виконували завдання з відновлення техніки пілотування на літаку Ан-26 з посадкою на іншій аеродром.

Привітати льотний та інженерно-технічний склад з початком польотів на аеродром "Гавришівка" прибув командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковник Сергій Онищенко. Він особисто провів перший інструктаж льотчиків перед вильотом та побажав особовому складу авіаційної бригади успіхів у льотній роботі у новому 2012 році.

Прес-центр ПС ЗС України.

СКЛАДОВА БОЄГОТОВНОСТІ

Українська парасолька над

Закінчення. Початок на 1 стор.

Нещодавно в засобах масової інформації значний резонанс викликали минулорічні події, пов'язані з отриманням з ремонту одного з таких зразків – зенітного ракетного комплексу (ЗРК) С-300ПС. Цей комплекс – одна із найскладніших систем озброєння у Збройних Силах України. У своєму складі він має командний пункт, до чотирьох пускових комплексів, кожен з яких складається з основної та двох додаткових пускових установок, ракет, засобів технічного забезпечення. Обурення громадськості викликала інформація про те, що за документами цей складний комплекс нібито був відремонтований за один день (16 листопада 2010 року з держпідприємством "Укроборонсервіс" було укладено договір №70/10 на ремонт і продовження терміну служби зенітно-ракетного комплексу С-300ПС, а наступного дня був підписаний акт приймання-передачі виробу з ремонту), і вартість робіт при цьому склала 24,5 мільйона гривень.

Проте історія ремонту цього комплексу, звичайно, тривала не один день. Зазначений ЗРК – один з двох, які на виконання "Спільного рішення щодо організації робіт з продовження призначеного терміну служби (ресурсу) двох ЗРК С-300ПС" (затверджене Міністром оборони України 20.05.08 № 5391/з) ще 03.03.09 передано до ДП "Укроборонсервіс" за нарядом на ремонт від 13.11.08 для проведення ремонту. У той час Міністерство оборони України немало коштів для оплати ремонтних робіт, тому комплекси були передані на підприємство лише для дослідження технічного стану та визначення обсягів робіт. Підприємство зобов'язалось проводити їх ремонт за власні обігові кошти. А коли у МО України з'являться кошти оплатити виконані роботи, відремонтований комплекс буде переданий у війська.

Через те, що в Україні є лише одне ремонтне підприємство, котре здатне проводити ремонт такої складної системи озброєння, 03.04.09 Командуванням ПС ЗС України на адресу Мінекономіки були подані документи для погодження процедури закупівлі в одного учасника. При цьому попередньо ціна послуг була погоджена зі спеціалізованою установою – спеціальним військовим представництвом Міністерства оборони України, котре згідно із керівними документами контролює якість проведення робіт на техніці ППО. Мінекономіки погодило застосування процедури закупівлі в одного учасника листом від 21.09.09. Після цього було укладено Договір на надання послуг з продовження призначеного терміну служби (ресурсу) зазначеного ЗРК від 02.11.09 за № 55/09 на суму 24 538,58 тис. грн. Термін дії цього договору закінчувався 31.12.10, проте у 2010 році (пункт 7.1. Договору), для набрання його чинності, необхідно було укласти додаткову угоду до договору. (У 2009 році у Міністерства оборони України не було коштів, аби оплатити ремонт зазначеного ЗРК, а відповідно до існуючої нормативної бази для того, щоб перерахувати кошти за виконані роботи у 2010 році, цього ж року має бути укладена відповідна угода).

Отож, документальне оформлення робіт з ремонту ЗРК С-300ПС продовжилось наступного, 2010 року. На виконання Постанови Кабінету Міністрів України від 07.07.10 №599-2 "Про Державне оборонне замовлення на 2010 рік" Департаментом державних закупівель Міністерства оборони України проведена процедура закупівлі послуг в одного учасника під кошти Стабілізаційного фонду. Як тільки на рахунки МО України надійшли зазначені кошти, було підписано договір, який би дозволив оплатити роботи з ремонту і продовження терміну служби зенітно-ракетного комплексу С-300ПС. Саме цей документ, укладений 16.11.10 за № 70/10, фігурує в ЗМІ.

А на ремонтному підприємстві весь цей час тривали роботи. Контроль за якістю, вартістю та обсягами робіт здійснювало військове представництво МО України. Неодноразово протягом двох років хід ремонту зазначеного ЗРК перевіряли представники Повітряних Сил Збройних Сил України. Спільними зусиллями комплекс готували до повернення в стрій, адже йому було відведене належне місце в системі ППО нашої держави – охороняти небо столиці.

Відповідно до наказу командувача ПС ЗС України від 01.09.10 з 6 по 15 вересня 2010 року були проведені приймально-здавальні випробування відремонтованого ЗРК С-300ПС. Їх проводила спільна комісія, у складі якої були представники Командування ПС ЗС України, військової частини, у яку мала надійти дана система озброєння, Харківського університету Повітряних Сил, військового представництва МО України та ДП "Укроборонсервіс". Очолював комісію начальник зенітних ракетних військ Командування Повітряних Сил Збройних Сил України полковник Д. Карпенко. Після завершення всіх процедур був складений протокол приймально-здавальних випробувань. Отож, затверджувати акт приймання наданих послуг наступного дня після укладання відповідної угоди командувач ПС ЗС України мав повне право, адже він знав, що роботи виконані в повному обсязі, якісно.

РІК КОМАНДИРА-ЛІДЕРА

У Повітряних Силах стартував конкурс “Кращий офіцер”

Конкурс “Кращий офіцер” проводиться за родами військ і за участю спеціальних військ. Протягом місяця офіцери радіотехнічних, зенітних ракетних військ, військових частин авіації, радіоелектронної боротьби, розвідки, зв’язку та матеріально-технічного забезпечення змагатимуться за звання кращого.

Як повідомили в управлінні виховної та соціально-психологічної роботи Командування Повітряних Сил, цей захід, перш за все, спрямований на формування в офіцерів військово-професійних, командирських та лідерських якостей.

– Участь у конкурсі добровільна, а отже, кожен з офіцерів незалежно від військового звання, освіти і терміну служби може продемонструвати свої знання та вміння, – розповів начальник управління виховної та соціально-психологічної роботи Командування Повітряних Сил ЗС України полковник Олег Грунтковський.

Офіцер повідомив, що конкурс проводиться у кілька етапів.

– Для офіцерів рівня командир взводу, роти, батареї перший етап конкурсу “Кращий офіцер” вже завершився. Він триває у військових частинах, де офіцери проходять службу. Для командирів батальйонів, дивізіонів, бригад і полків конкурс розпочався 10 січня і проходитиме у повітряних командуваннях. Хто з конкурсантів посяде призові місця – змагатиметься у наступних етапах, – розповів полковник Олег Грунтковський.

Заключний етап конкурсу відбудеться у гарнізонах Вінниці, Василькова, Данилівки. Конкурсантів оцінюватимуть компетентні журі під безпосереднім керівництвом начальників родів військ та спеціальних військ.

Конкурс “Кращий офіцер” проводиться за трьома номінаціями: військово-професійна, військово-спортивна та гуманітарна й культурно-мистецька. Іспит з кожної номінації включає як теоретичну, так і практичну частини.

Зокрема, кожен офіцер має скласти індивідуальні нормативи на військовій техніці та у діях на озброєнні, виконати контрольні вправи стрільби зі стрілецької зброї та продемонструвати відповідний рівень фізичної підготовки.

Екзаменаційні білети складатимуться на підставі тематики конкурсу з урахуванням категорії учасників, їх кількості і рівня підготовки. Кожен білет міститиме чотири запитання. Перевірятиметься знання положень бойових статутів, тактико-технічних характеристик зразків озброєння і військової техніки, правил стрільби та бойової роботи, Курсів бойової підготовки родів військ і спеціальних військ, для льотного складу – керівних документів з безпеки польотів.

Практична частина іспиту проводитиметься протягом 4 годин, учасники виконуватимуть нормативи бойової роботи, штурманські, тактичні розрахунки тощо.

Наприклад, у військово-професійній номінації оцінюватиметься рівень опанування конкурсантом теорії ведення бойових дій, вміння у встановлений термін прийняти обґрунтоване рішення під час підготовки та в ході бойових дій, знання нормативів бойової роботи, штурманських розрахунків. Окрім того, офіцер повинен вміти перевірити стан справності штатного озброєння і військової техніки та підготувати їх до бойового застосування.

– Переможці етапів конкурсу матимуть перевагу при висуванні на вищу посаду, їх кандидатури подаватимуться на дострокове присвоєння чергового військового звання. Тих, хто посяде призові місця у заключних етапах конкурсу, рішенням командувача Повітряних Сил направлятимуть до Національного університету оборони України для зарахування на навчання поза конкурсом – за умови позитивного складання вступних іспитів, – повідомив полковник Олег Грунтковський.

Сергій Фурдик.

уболівальниками “Євро-2012”

Після того, як військовослужбовці зенітної ракетної бригади отримали відремонтований ЗРК С-300ПС, у 2011 році він заступив на бойове чергування з протиповітряної оборони міста Києва. У вересні 2011 року, під час комплексу навчань з органами управління та військами “Адекватне реагування-2011”, саме з цього комплексу були успішно проведені бойові стрільби на полігоні “Чауда”.

Як зазначив полковник Дмитро Карпенко, для “чистоти експерименту” поруч поставили два ЗРК: знятий з бойового чергування і відремонтований на українському підприємстві. Результат переконав навіть найзатятіших скептиків. В Україні можуть ремонтувати С-300. І в дні проведення “Євро-2012” ці бойові машини не стоятимуть в парку, а виконуватимуть бойове завдання з охорони й оборони неба над головами уболівальників з усієї Європи.

Звичайно, дивна та суперечлива на перший погляд інформація про те, що ЗРК С-300ПС відремонтовано за один день, могла й не з’явитися, якби своєчасно було надане компетентне роз’яснення з цього приводу. Проте до Командування ПС ЗС України за ним не зверталися. Тому правомірність дій людей, відповідальних за безпеку держави, доводиться роз’яснювати вже після того, як громадськість введена в оману фразами про “багатомільйонне відмивання коштів”. А потрібно було лише своєчасно звернутись за роз’ясненнями до посадових осіб, котрі в повній мірі володіють інформацією.

В Повітряних Силах ЗС України не ховаються від проблем і визнають, що зі справністю бойової техніки, котра захищає небо України, не все гаразд. Начальник зенітних ракетних військ ПС ЗС України полковник Дмитро Карпенко в інтерв’ю одному з телеканалів заявив:

– Існуючі ЗРК С-300 експлуатуються вже більше 20 років. За цей час більшість з них не проходили жодного ремонту, хоча потрібно їх ремонтувати через 10 років. Нині близько 80 % ЗРК потребують ремонту. Окремі елементи зношені. Окремі системи не працюють, немає їх дублювання.

Ця проблема не виникла зненацька. Шляхи її вирішення вивчались вже давно. На початку нового тисячоліття на підприємствах “Укроборонсервісу” були розроблені та запатентовані технології ремонту ЗРК С-300 різних модифікацій. Керівник ДП “Укроборонсервіс” Дмитро Пляцук відмітив:

– На сьогодні підприємство “Укроборонсервіс” здатне ремонтувати два ЗРК С-300 на рік, проте через брак фінансування МО, виконується ремонт лише одного. А всього, починаючи з 2004 року, українськими фахівцями відремонтовано 6 зенітних ракетних комплексів зазначеного типу.

На даний час на ремонтному підприємстві знаходиться ЗРК С-300ПТ. Поки оформляються договори, фахівці їх дефектують, визначають, які з блоків та систем, крім тих, що потребують планової заміни, потрібно полагодити чи теж замінити.

Поступово в Україні вирішується чи не головна проблема українських зенітників – продовження термінів служби зенітних керованих ракет. На одному з київських підприємств за радянських часів складали різні типи ракет до ЗРК С-300П.

– На даний час, – повідомив заступник начальника ЗРВ ПС ЗС України полковник Борис Генов, – обговорюється варіант модернізації українських ЗРК С-300 до рівня С-300ПМУ. От тоді ми зможемо використовувати найсучасніші типи зенітних керованих ракет цього комплексу. Також розглядаються варіанти продовження термінів служби ракет комплексу Бук-М1.

Проте це – перспективи. А реальність така: напередодні нового року колектив зенітного ракетного полку на Дніпропетровщині зустрів військовий ешелон з технікою після капітального ремонту. Із Житомирської області після капітального ремонту прибули складові ЗРК С-300, які одразу почали доправляти до зенітного ракетного полку Повітряного командування “Центр” Повітряних Сил.

Як розповів командир полку полковник Володимир Карпенко, під час розвантаження військової техніки та передислокації її до військової частини військовослужбовці виявили майстерність і професіоналізм. Менше ніж за дев’ять годин особовий склад команд впорався з поставленим завданням.

– Цього року один із підрозділів полку виконуватиме завдання з охорони повітряного простору та прикриття важливих державних об’єктів під час проведення фінальної частини чемпіонату Європи з футболу “Євро – 2012”, – повідомив офіцер. – І це не випадково, адже військова частина третій рік поспіль відзначається як краща серед зенітних ракетних полків у Ппвітряному командуванні “Центр” та у Повітряних Силах Збройних Сил України. Ми готові до практичного виконання усіх завдань за призначенням, особовий склад частини навчений та впевнений у своїх силах, – наголосив командир полку.

Отож, поки тривають розмови про “можливе відмивання коштів”, “неможливість в Україні ремонтувати сучасні ЗРК”, причетні до оборони українського неба фахівці спокійно та впевнено роблять свою справу, зміцнюючи щит над нашою державою.

Віктор Гедз.
“Крила України”.

ТЕНДЕНЦІЇ

До війська – на підборах!

Вінниччина б'є рекорди за кількістю жінок, які хочуть служити у війську

Краса точно врятує світ, а надто у Вінницькій області. Вінниччина вже третій рік поспіль б'є рекорди за кількістю жінок, які йдуть служити в армію. Більше того, саме наша землячка Олена Миколайчук торік здобула титул "Віце-міс Десант" на всеармійському конкурсі. Заявки на участь у змаганні подали більш ніж триста жінок-військовослужбовців. Фотографії сорока найчарівніших жінок-офіцерів прикрашали сторінки "Народної Армії". Читачі військового видання і обирали фіналісток. У число найкращих увійшла і вінничанка, начальник медичної служби 85-го центру дальньої радіонавігації Повітряних Сил ЗС України капітан медичної служби Олена Миколайчук.

По центру – Олена Миколайчук.

– Конкурс "Міс Десант" був не схожим на інші конкурси краси, де потрібно мати лише високий зріст, красиву фігуру і довге волосся, – розповідає Олена Миколайчук. – Ми стріляли з пістолетів Макарова, плавали в басейні, їздили за кермом БМП. За кожен норматив присвоювались бали. Ну, і зовнішність, звісно, зіграла не останню роль. За титул "Віце-міс Десант" мене нагородили грамотою від Міністра оборони України і професійною фотокамерою Canon. Несподіванкою стало те, що з перемогою мене привітав відомий плавець Денис Силантьєв.

Українському народу капітан медичної служби Олена Миколайчук служить вже вісім років. Зізнається, що в армію пішла заради сина. Мріяла, щоб син пишався, що його мама – офіцер. Але народила Олена доньку.

– Доньці Вікторії зараз 4 роки, – каже Олена. – Зараз вона зі сльозами на очах доводить всім, що її мама не солдат, і дуже не любить, коли я одягаю військову форму. Зараз я вже усвідомила, що це була моя власна мрія, а не мрія моїх діток. Можливо, це тому, що я була другою донькою у сім'ї, батьки дуже хотіли хлопчика, і мені передалось бажання бути надійною, сміливою і сильною.

Втім, про свій армійський вибір Олена не жалкує. Каже, що жінка в погонах – це теж красиво. А коли чоловіки бачать красиву дівчину у військовому однострої, одразу стають галантними і вихованими.

– Коли я служила в Києві, один мій колега надрукував плакат з моїм фото і підписом "Ось чому я пішов в армію", – сміється Олена. – Було приємно. Хоча іноді жінкам, що працюють в офісах, я все ж заздрю. Незручності виникають, коли потрібно одягати протигаз чи бігати в берцях і польовій формі по полігону.

Підполковник Олександр Плівачук, начальник територіального центру комплектування у м.Вінниця, зазначає, що за минулий 2011 рік на службу за контрактом пішли 55 вінничанок.

– Це справді рекорд, – каже підполковник Олександр Плівачук. – Жінки ідуть в армію з тих самих причин, що і чоловіки. По-перше, іти служити можна одразу після закінчення школи, отримуєш хоч і невисоку, зате стабільну заробітну плату. По-друге, контрактна служба передбачає забезпечення речовим майном, місцем у гуртожитку, медичним обслуговуванням. Контрактники користуються й іншими соціальними гарантіями – оплачувана відпустка раз на рік, матеріальна допомога на оздоровлення, після закінчення першого терміну контракту мають право на безкоштовне навчання у вищих навчальних закладах України. Та й на житлову чергу стають одразу.

Цифри:

На даний час 50 тисяч жінок проходять службу і працюють у Збройних Силах України. Серед них 17 тисяч проходять службу в армії. Серед жінок-військовослужбовців – 8% офіцери, 89% служать за контрактом. 356 дівчат навчаються у військових вишах.

Анастасія Олехнович.
Спеціально для "Крила України".

МЕТОДИЧНИЙ ЗБІР

Від курсанта до командира-лідера – один крок

В Харківському університеті Повітряних Сил імені Івана Кожедуба під керівництвом тимчасово виконуючого обов'язки начальника університету генерал-майора Олексія Котова відбувся навчально-методичний збір з керівним складом та науково-педагогічними працівниками університету.

Захід проходив протягом декількох днів у складі університету, факультетів та кафедр. Відкрив збори генерал-майор Олексій Котов, який визначив завдання керівному складу та науково-педагогічним працівникам університету, що спрямовані на формування у курсантів якостей командира-лідера у 2012 навчальному році. Також він звернув увагу на проведення комплексу відповідних заходів у рік фізичної підготовки і спорту.

Слід відзначити, що на заході були присутні начальники випускних кафедр усіх факультетів університету, які виступили із доповідями щодо особливостей формування у курсантів лідерських якостей.

Під час зборів був заслуханий начальник центру імітаційного моделювання підполковник Андрій Пашнєв, який розповів присутнім про вдосконалення якостей освіти на інноваційній основі. Також він провів аналіз досвіду впровадження систем імітаційного моделювання бойових дій в навчальному процесі вищих військових навчальних закладів України.

На актуальні теми виступили начальник кафедри психології та педагогіки підполковник Юрій Широбоков з доповіддю про соціально-психологічні особливості формування лідерських якостей у майбутніх командирів в ході навчання у ВВНЗ та тимчасово виконуючий обов'язки начальника кафедри фізичної підготовки, спеціальної фізичної підготовки та спорту підполковник Віталій Кирпенко, який зачитав доповідь щодо особливостей організації фізичної підготовки особового складу університету в рік фізичної підготовки і спорту.

Також з Національного університету оборони України на захід був запрошений кандидат військових наук, доцент полковник Анатолій Лобанов. Протягом відведеного часу він ознайомив учасників навчально-методичного збору з важливими питаннями, які стосуються забезпечення національної безпеки України та воєнної безпеки України на сучасному етапі.

Окрім цього, кожен із учасників зборів у приміщенні університету мав можливість переглянути методичну літературу, наукові розробки курсантів та офіцерів, що були представлені на організованій виставці.

Дмитро Чалий.
м. Харків.

В ГОСТІ ДО ВІЙСЬКОВИХ

Молодь пізнає ази армійського буття

В період шкільних канікул у Київській зенітній ракетній бригаді Повітряного командування "Центр" відбулась зустріч ветеранів Васильківського гарнізону з учнями одинадцятих класів місцевої загальноосвітньої школи №8. Екскурсія для школярів розпочалася із зустрічі з командуванням частини в народознавчій світлиці. В музеї Бойової Слави військовослужбовці розповіли юнакам та дівчатам про історію створення та бойовий шлях частини, нагороди і досягнення.

Заступник командира бригади з виховної роботи підполковник Віктор Грибук детально ознайомив старшокласників з повсякденною діяльністю військової частини, умовами проходження військової служби, перевагами проходження військової служби за контрактом. Крім того, школярі мали можливість бути присутніми під час ритуалу заступання військовослужбовців на бойове чергування.

– Подібні екскурсії несуть великий патріотичний зміст. Молодь отримує можливість побачити, чим займається армія, та зрозуміти, для чого потрібно відслужити строкову службу, які перспективи вона відкриває у подальшому житті, – наголосив підполковник Віктор Грибук.

Ветерани Васильківського гарнізону відповіли на чимало запитань учнів про те, як вони свого часу заступали на бойове чергування із захисту повітряного простору над столицею України містом-героєм Києвом.

– Вкрай необхідно знайомити молодь з азами армійської науки, щоб вони розуміли військову службу, життя солдата та покращували своє ставлення до української армії. Ці аспекти формують почуття патріотизму, любові до свого народу, його історії, культурних та історичних цінностей, – зауважив голова ветеранської організації Анатолій Матушек.

www.mil.gov.ua

ВИХОВАННЯ

У Харківському університеті Повітряних Сил відбувся День відкритих дверей

В рамках Дня відкритих дверей колектив Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба гостинно прийняв вихованців випускного курсу Сумського державного ліцею-інтернату з посиленою військово-фізичною підготовкою "Кадетський корпус" імені І.Г.Харитоненка, а також юнаків та дівчат, які мають наміри отримати в майбутньому військову освіту. Про це повідомляє офіційний веб-сайт Міноборони.

Офіцери видового військового вишу ознайомили гостей з навчально-матеріальною базою університету, розповіли про умови вступу та за якими спеціальностями проводиться підготовка курсантів. Окрім цього, для гостей провели екскурсію спеціалізованими навчальними класами, де курсанти вивчають будову авіаційних двигунів, побудову літака Л-39, навчально-тренувальний комплекс вертольота Мі-8МТВ тощо. На кожній з кафедр їх начальники розповіли про особливості підготовки курсантів за тією чи іншою спеціальностями. Також кадети та школярі побували на заняттях у курсантів, оглянули казармені приміщення, їдальню. Під час екскурсії по музею університету гостей ознайомили з історією створення та формування цього славетного навчального закладу.

Наприкінці заходу гостям роздали брошури з умовами вступу та довідковою інформацією про видовий військовий виш.

www.mil.gov.ua

Величне свято Різдва Христового знову прийшло в Україну. За святковим різдвяним столом зібралась родина, діти колядують, віряни йдуть до церкви. Так споконвічно в Україні проходять Різдвяні свята. Однак є й такі люди, які зустрічали Різдво далеко від рідного дому і не у святковому вбранні, а з погонами на плечах.

Христос народився! Славімо його!

Військовослужбовці строкової служби Повітряного командування “Захід” разом зі своїми командирами – офіцерами, прапорщиками і сержантами, залучаються до несення бойового чергування в системі протиповітряної оборони країни. Та навіть в ратній справі є час для свята і відпочинку. Тож командири доклали зусилля до того, аби й строковики по-справжньому зустріли Різдво.

У Львові традиції святкування Різдвяних свят сягають сивої давнини. Галичани не відступали від них століттями за різних влад і часів. Тож і нині щороку взимку тут панує надзвичайна святкова атмосфера. Звичайно, різдвяний настрій не міг оминути і військові колективи – ще у дев’яності роки з ініціативи офіцерів виховних структур у військових частинах почали запроваджувати традиції святкування Різдва. Тоді з’явились перші військові вертепи. Без них годі уявити Різдво в Галичині. Це такі самодіяльні колективи, які йдуть від обійстя до обійстя і показують біблійні сцени народження Христа. Персонажі цих колективів – царі, чорти, мудреці, ангели і пастухи. Свої вистави вони грають на вулицях і майданах кожного села, містечка чи міста.

“Наше військове містечко Липники досить велике, тут розташовуються декілька військових частин Повітряного командування “Захід”, – розповідає заступник начальника командного пункту з виховної роботи підполковник Михайло Павленко. Вже років десять тому з’явився перший вертеп. Складався він з офіцерів, прапорщиків, сержантів і солдатів наших підрозділів. Ідея припала до душі мешканцям, тож щороку взяти участь у вертепі зголошувалося більше і більше військових, а вистави ставали краще і краще. Згодом ми вирішили якомога більше залучати до вертепу саме військовослужбовців строкової служби. Охочих обирали з-поміж солдатів зі Східної України. Бо для них таке святкування Різдва – відкриття, справжня екзотика”.

Ось і цього року переважна більшість учасників – хлопці з лівобережжя України. Хтось у вертепі обов’язково мусить грати на музичних інструментах, бо його учасники багато співають. Тож у пригоді став солдат Володимир Мазур: “Я родом з міста Енергодар Запорізької області. Вдома у гуртку навчився грати на баяні. Ще в грудні почув, що для вертепу потрібен музикант. Навіть не знав, що це таке – вертеп, мене це дуже зацікавило, тож я зголосився грати на баяні у виставах. У нас вдома колядують і щедрують, а от вертепів нема. Тепер я знаю, що це таке, і знаю як, святкують Різдво на Галичині. Можу сказати просто – це дуже цікаво і дуже весело. Музичні мотиви до пісень підбирав сам, хлопці кажуть, що вийшло добре”.

Вперше бере участь у вертепі і солдат Володимир Васильєв з міста Часів Яр Донецької області: “Я – звіздар. Так у вертепі називають актора, який несе Вифлеємську зірку. В Біблії написано, що вона вказувала дорогу царям, які йшли вклонитися народженому сину Божому. До вертепу записувався з великим бажанням, бо у нас вдома такого дійства нема. З друзями ми ходили щедрувати і посівати 13 та 14 січня, а от вертепи у нас не ходять. Як приїду додому, обов’язково розповім товаришам про свою участь у вертепі. Кажу відверто, ще рік тому не повірив би, що братиму участь у такій виставі. Й досі не віриться, що я буду ходити і виступати перед львів’янами”.

Театралізовані виступи дуже популярні, тож щороку конкурс вертепів області проходить біля головної ялинки Львова. Подивитись міні-спектаклі приїжджає чимало туристів з різних куточків країни і з-за кордону. Сюжети про цю подію транслюють чи не усі телеканали України. І традицію щире захоплення глядачів викликають виступи наших військових вертепів. Вартові неба настільки прославились своїми виставами на різдвяні теми, що журналісти різних телеканалів і газет захотіли показати всій Україні не тільки самі вистави у виконанні військових, а й побувати на репетиціях вертепу. Цього року готувалися до виступів учасники Різдвяних вистав у нещодавно відкритому гарнізонному храмі – церкві Петра і Павла. Перш ніж приступити до репетицій, настоятель храму отець Степан Сус розповів учасникам про християнські традиції святкування Різдва та відповів на усі питання солдатів.

“Вперше за останні 65 років у нашому храмі поставлено Різдвяний вертеп. Символічно, що цю виставу поставили саме військові, – каже отець Степан Сус. – ми військові капелани, несемо слово Боже до військових. А нині через вертеп самі військові доносять слово Боже до людей. Сам вертеп нам нагадує про події під час народження Ісуса у Вифлеємі. Тоді люди боялися прийняти в своїх домівках Йосипа і Марію. Тож син Божий народився у стайні з тваринами. Тепло звірів обігрівало новонародженого. Вклонитися Ісусу прийшли три царі, свідками цього таїнства стали пастушки. Цар Ірод хотів знищити Ісуса, бо бачив у ньому загрозу своєму владарюванню. Усі ці персонажі є у вертепі. Солдатам я наголошую – основна ціль, незалежно від того, який хто персонаж, донести до людей таїнство Різдва, показати, що Божа благодать і Божа сила набагато сильніша за людські намагання”.

Після репетицій вертеп вирушає до частини. “На Різдво ми насамперед йдемо вітати тих, кому у цей день випало нести бойове чергування з охорони повітряного простору нашої держави. Згодом виступаємо для особового складу військових частин гарнізону. А потім ходимо із колядами вулицями нашого військового містечка, по помешканнях військовослужбовців і працівників Збройних Сил. Також беремо участь у фестивалі вертепів Львівщини. Сценарії виступів шукали в інтернеті, але обов’язково вносили у них щось своє. Слід відзначити, що кожного року виступ нашого вертепу виходить не схожим на інші”, – підкреслює заступник начальника командного пункту Повітряного командування “Захід” з виховної роботи підполковник Михайло Павленко.

Другий рік поспіль організовують свій вертеп і у четвертому дивізіоні Львівського зенітного ракетного полку. Бойові позиції зенітних ракетних комплексів розташовані далеко від випадкових очей в лісах і у віддалених від населених пунктів та доріг місцях. Там же доводиться служити й вартовим неба. Однак і сюди обов’язково приходить Різдво. Командує дивізіоном підполковник Валентин Стогній. Він та його заступник з виховної роботи і виступили з ініціативою створити власну виставу. “Позаминулого року на Різдво до нас в гості приїжджав з вертепом шкільний колектив. Тоді ж ми і задумались – якщо діти можуть поставити Різдвяну виставу, то чому цього не можемо зробити ми. Відтак, рік тому я звернувся до солдатів з пропозицією створити свій вертеп, – розповів майор Олександр Корзун. Та навіть я не чекав, що хлопці – військовослужбовці строкової служби, візьмуться за цю справу з таким величезним бажанням. Напередодні Різдва у Святий вечір наше невеличке військове містечко відвідав настоятель церкви села Семенівка отець Ігор. Ми накрили стіл з традиційними для святої вечері дванадцятьма пісними стравами. Наступного дня отець Ігор відправив святкову літургію, а наш вертеп виступив перед мешканцями містечка. Настоятелю храму вистава настільки сподобалася, що він запросив вартових неба виступити у сільському храмі наступного дня. Восьмого січня після служби Божої ми вітали семенівчан своїм вертепом. Відразу після цього нас запросили колядувати в церкву іншої конфесії Семенівки. Далі військовий вертеп запросили у селі Милошовичі, що поруч з Семенівкою. Усім наш виступ дуже сподобався. Це й не дивно, бо хлопці готувались з надзвичайним натхненням. Власноруч виготовили дуже гарні костюми. Шестеро з одинадцяти учасників вертепу родом зі сходу та півдня країни. Вони такого дійства ніколи не бачили”.

Дев’ятого січня вертеп ракетників виступав в районному народному домі Пустомитівського району разом з кращими колективами району. Призових місць тут не давали, однак бурхливі овації засвідчили – виступ військових сподобався.

“З вертепом ми плануємо відвідати ще одних наших давніх друзів – школярів Пустомитівської загальноосвітньої школи. Вони запросили нас до себе на свято Василя 14 січня, – продовжив майор Олександр Корзун, – тоді ж виступимо і в храмі міста Пустомити. Ця релігійна громада також запросила нас колядувати”.

Владислав Назаркевич.
“Крила України”.
Фото автора.

ВІННИЦЯ

Свято казки

Є події, на які наші діти чекають з нетерпінням і з великою радістю готуються до них. Одна із них – новорічне свято. Але кожен раз перед батьками постає проблема: як зробити цей день незабутнім, чим здивувати дитину і що вигадати, щоб було цікаво? А якщо подумати батькам гуртом, вийде прекрасний та цікавий захід. Саме так і зробили військовослужбовці та працівники Збройних Сил України окремого полку зв'язку, де командиром Олександр Горбатюк, і організували новорічне свято для своїх дітей.

Залу клубу святково прикрасили мішурою, паперовими сніжинками та гірляндами. У центрі залу – велика новорічна ялинка. Чутно радісний гомін дітлахів – сюди сьогодні завітав Дід Мороз та Снігуронька. Прийшло більше 30 дітей віком від 2 до 10 років. Готувались до свята заздалегідь. Керівництво військової частини взяло на себе організаційні питання, батьки шили карнавальні костюми, діти вчили вірші та пісні.

А далі почалось театралізоване дійство. Всіх присутніх вітали казкові герої і, звичайно, Дід Мороз та Снігуронька. Вони провели для малюків цікаві конкурси і вікторини, а ті, в свою чергу, залюбки водили хороводи і розповідали віршики, співали та навіть демонстрували, як вправно володіють прийомами рукопашного бою. За всі свої вміння дівчата та хлопці отримали подарунки з рук самого Діда Мороза.

Свято пройшло весело. А найбільшим подарунком для усіх став новорічний настрій. Адже діти віддячили дорослим за проявлену турботу щирими посмішками і своєю невичерпною енергією.

Театралізоване свято, подарунки і гарний настрій – все було зроблено для того, аби зробити дітей щасливими. Адже всі ми родом із дитинства. І, мабуть, найкращі та найщиріші почуття виникають, коли ти бачиш в дитячих очах радість та щастя.

Руслан Лінник.
"Крила України".
Фото автора.

ОДЕСА

Новорічний сюрприз від ракетників

В одному з підрозділів Варшавсько-Одеської ордена Суворова зенітної ракетної бригади, де командиром підполковник Сергій Камінський, проведено Новорічне свято для дітей військовослужбовців.

Варто зазначити, що захід організували та провели власними силами військовослужбовці підрозділу. Так, у ньому взяли участь військовослужбовці строкової служби солдати Юрій Кутузов, Дмитро Ганшин, Василь Бурковський, Ігор Слезько, Сергій Сніжко, Петро Шевчук, Дмитро Юденко, Іван Прістінський, Віталій Бойко та Владислав Пікущий. Також до організації і проведення заходу залучались офіцери, контрактники й працівники Збройних Сил України, зокрема майор Михайло Котелевський, сержант Вікторія Щибря та Ольга Войчук.

Учасникам Новорічного свята пошили костюми, в яких вони і презентували захоплюючу виставу. Діти побачили і Діда Мороза зі Снігуркою, і Бабу Ягу, розбійників, принца та принцесу. Хлопці продемонстрували свої акторські здібності, які викликали у присутніх палкі аплодисменти. Військовослужбовці разом з дітьми відгадували загадки, брали участь у цікавих ігрових конкурсах.

А наприкінці свята Дід Мороз традиційно порадував маленьких гостей новорічними подарунками. Задоволенню дітей не було меж.

Сергій Балановський.
м. Одеса.
Фото автора.

ОФІЦЕРСЬКИЙ БАЛ

Під звуки нестаріючого вальсу...

У вінницькому Будинку офіцерів відбувся офіцерський бал. Це був спільний проект окремого полку зв'язку Повітряних Сил ЗС України та телерадіокомпанії ВІНТЕРА, який проводився за підтримки 60-го будинку офіцерів та Центру військово-музичного мистецтва ПС ЗС України. Захід був приурочений до Дня молодого офіцера, тому в ньому брали участь переважно представники молодшого офіцерського складу.

Святково прибрано фойє будинку офіцерів. У визначених місцях розміщаються оркестр, світло та фуршетний стіл. По периметру зали розставлені стільці. Перед початком балу лунає класична музика у виконанні струнного квартету ансамблю. Гості та учасники проходять до зали. Оркестр займає місця, лунають фанфари. Вихід ведучих: "Доброго вечора, пані та панове. Ми раді вітати вас на яскравому святі музики, танців та офіцерських мундирів!"... Так, відновлюючи славну традицію, після багаторічної перерви розпочинався перший офіцерський бал у Вінницькому гарнізоні.

Проведенню цього величного та прекрасного дійства передувала напружена ретельна підготовка. Практично весь тягар щодо організації балу ліг на плечі начальника клубу полку старшого прапорщика Віталія Кирницького.

– Якщо говорити про підготовку, то на все, починаючи від написання сценарію, його затвердження у вищого командування, переговорів з партнерами та спонсорами, і до генеральної репетиції, було витрачено дуже багато зусиль і майже місяць часу. Дався взнаки і брак досвіду організації подібних заходів. Досить гостро стояло і питання фінансування. Та всі проблеми і труднощі ми подолали. Бал відбувся. І, хочу сказати, відбувся на досить солідному рівні.

Загальна кількість учасників та гостей сягнула майже вісімдесят чоловік. Дрес-код: для чоловіків – парадна офіцерська форма, для жінок – вечірні сукні, все, як того вимагають класичні традиції. Кожне свято має свої кульмінаційні моменти. Під час офіцерського балу увага присутніх здебільшого була прикута до головних дійових осіб вечора: п'ять молодих офіцерів полку та п'ять журналісток з ТРК ВІНТЕРА кружляли під звуки вальсу та полонезу. Офіцери демонстрували свої вишукані манери, жінки – красу, витонченість та грацію. Лише за два тижні досвідчений хореограф Тетяна Тарасова навчила офіцерів і журналісток впевнено стояти на танцювальному паркеті та провела злагодження танцювальних пар.

Як завжди бездоганно протягом вечора грав оркестр Центру військово-музичного мистецтва Повітряних Сил

Збройних Сил України під керівництвом начальника майора Олега Шкуропата. З концертними номерами виступали ансамбль Центру та дитячі танцювальні колективи 60-го Будинку офіцерів. Учасників і гостей балу обслуговували чудово підготовлені офіціанти з Вінницького центру професійно-технічної освіти переробної промисловості.

– Сьогоднішнє свято – це далеко не перший спільний проект військових та журналістів, – говорить старший прапорщик Віталій Кирницький. – Варто хоча б згадати про такі заходи, як "Один день журналістів у полку зв'язку" та "Один день військових у ролі журналістів". Ми плануємо регулярно проводити офіцерські бали, і не тільки в масштабі однієї військової частини, а й усього гарнізону. Також будемо продовжувати співпрацю з журналістами. Сподіваємось, що наступні проекти стануть такими ж вдалими.

Традиція сучасних балів сьогодні лише зароджується. У перспективі офіцерські вечори танців мають всі шанси стати традиційною формою активного відпочинку військовослужбовців та членів їх сімей. Адже бали не просто розвага культурної людини, а ще й школа хороших манер. Тут відпрацьовується практика етикету та етичних форм поведінки. Якщо хочете, бал – це своєрідний університет культури в спілкуванні між чоловіком та жінкою, дамою та кавалером. На думку психологів, захоплення офіцера бальними танцями позитивно впливає на його службову діяльність. Адже мистецтво приносить часточку прекрасного в суворе військове життя.

Вадим Саміленко.
"Крила України".
Фото автора.

Сонце ясне зійде – буде добрий урожай!

Сію вію посіваю. З Новим роком Вас вітаю.
Хай завжди Вам щастя ллється,
Хай добро в сім'ї ведеться,
Хай здоров'я з Вами буде,
Хай Вас друзі не забудуть,
Хай смачна кутя удасться,
Щоб весело і щасливо провели Йорданські Свята!

Так говорили наші пращури, зустрічаючи Новий рік. Ось і ми дочекалися такого загадкового для іноземців Старого Нового року. Головною особливістю цього свята є те, що воно поєднує мирські традиції зустрічі Нового року із християнсько-православними традиціями святкування Різдвяних Свят.

Більшість із нас знає, що Старий Новий рік – це новий рік за юліанським календарем ("старим стилем"). В XX і XXI століттях припадає на північ між 13 і 14 січня за григоріанським календарем ("новим стилем"). Після переходу на новий стиль Старий Новий рік продовжують традиційно неофіційно відзначати в деяких країнах, переважно у країнах СНД. Найважливішою традицією Старого Нового року є посівання.

Вечір напередодні Старого Нового року називається Маланчиним вечором, адже за християнським календарем збігається із днем знатної римлянки – преподобної Меланії, яка з юних років і до кінця днів своїх (померла в 439 р.) прямувала до Христа. За народною традицією у цей день батько ховається від дітей за символом багатства та щедрості – за пирогами. Діти повинні вдавати, що в цю мить батька не бачать – так велить традиція. Вони запитують у матері, де ж подівся тато. А "здивована" мати бажає, аби й наступного року діти за пирогами батька не помітили. Після цього господар хреститься та після молитви запрошує родину до столу – до щедрої куті. Адже як і на Святвечір, так і напередодні Нового року, тобто 13 січня, готують святкову вечерю, яку в народі величають Щедрою, тому що страви цього вечора не є пісними: тут на столі і кутя, і ковбаси, і холодець, і шинка… До вечері, як і на Святвечір, сідає вся родина. Дуже важливо, щоб одяг цього дня був ретельно випраний та чистий. Після святкового столу треба обов'язково зайти до сусідів та попросити один в одного пробачення за можливу провину одного перед одним, аби Новий рік зустріти в мирі та злагоді.

Для дівчат одна із найважливіших цього вечора справ – поворожити. Здебільшого ворожать так само, як і на Андрія: бігають запитувати ім'я в першого стрічного; кидають чобіт через плече – куди носком буде звернений, у той бік і заміж дівчині йти; навпомацки лічать кілки в огорожі, на якому зупиняться – прикрашають, а потім роздивляються, чи гарного "нареченого" собі вибрали тощо.

За легендою цієї ночі дівчата-відьми збирають чаклунське зілля "нечуйвітер". У цю ніч воно має найбільшу силу, але знайти його можуть тільки сліпі люди або ж відьми. Той, хто його знайде, за власним бажанням може стати невидимим і нечутним.

У цілому ця ніч сповнена магічних дій, спрямованих на розгадування майбутнього, забезпечення родинного благополуччя та щастя на весь наступний рік. Народні повір'я стверджують, що цими святковими днями небеса відкриті для людської молитви – можна просити в Бога найпотаємніше.

Перший день, тобто 14 січня, старого нового року збігається зі святом на честь Василія (Василя) Великого (329-379) архієпископа Кесарії Кападокійської, що в Малій Азії. Церковні джерела характеризують його як аскета, богослова і вченого, автора кодексу чернечого життя. 14 січня – за церковними святцями – свято Обрізання Господнє (саме тоді, за церковними джерелами, відбулося обрізання Ісуса Христа за єврейським звичаєм). Саме тому не можна у цей день щось різати.

Не встигали господарі ще довечеряти, як під вікнами вже було чутно голоси дівчат. Адже їм дозволяється щедрувати лише до закінчення Щедрого вечора, тобто до опівночі.

Дівчата групками чи поодинці приходять до односельців, щоб защедрувати – привітати з новолітуванням. До хати, зазвичай, не заходять: ставши біля вікна і попросивши дозволу, співають пісень, якими вшановують господарів. Виглядає це так: гурт дівчат стає у коло, а в середині – "береза" з ліхтарем – найбільш голосиста дівчина, яка і заводить коляду або щедрівку, всі інші її підхоплюють. Ліхтар, який дівчина носить в руках, прив'язують до довгої тички, щоб здалеку було видно, що йде дівоча коляда.

У перший день Нового року хлопчики-підлітки удосвіта оббігають оселі рідних і сусідів, щоб посіяти в їхніх домівках зерно і привітати з Новим роком. Перше, зазвичай, як велить народна традиція, посівають в рідній оселі. За це батьки обдаровують своїх посівальників грішми та ласощами: "Ось тобі грош – будь завжди хорош!" Хлопці насипають зерно в спеціально сплетені рукавички або просто в кишені. Заходять до хати і просять дозволу посівати.

Побажання, які висловлюють діти під час посівання, виконують речитативом, наприклад:

Сійся, родися,
Жито, пшениця,
Всяка пашниця.
Зверху колосиста,
Зісподу кcorreниста.
Будьте зі святом здорові,
З Новим роком!

Або:
Сійся родися
Усяка пашниця,
Коноплі – під стелю,
Льон – по коліна,
Щоб Вас – господарів
Голова не боліла.

Посівальників, що ходять невеличкими групами, приймають як найбільш бажаних гостей: запрошують сісти до столу, щоб свати сідали (так кажуть там, де є незаміжні дівчата).

Після закінчення всіх обрядових дій господарі пригощають їх яблучками, бубликами, свіжоспеченими млинцями, часто дають і дрібні гроші. Левову частину ласощів, якихназбирується чимало, діти віддають собакам. Тому посівальників постійно супроводжують зграї собак. І так діти посівають майже до обіду. Коли ж родина сідає обідати, батько пригощає сина чарівним пирогом. Вважається, що згадка про цей пиріг допоможе за потреби відшукати потрібну дорогу, коли заблукаєш. Дорослі на це свято повинні пити не по одній, а по дві чарки, аби усі люди в парі жили.

Перший посівальник на Новий рік звичайно буває і першим полазником. Саме через полазників і виник обряд посівання. Полазником вважалася людина, яка першою відвідувала оселю на Новий рік. За повір'ям, такий гість мав неодмінно принести родині щастя або невдачі протягом року. Тому люди спостерігали, хто першим завітає до хати. Найкращими полазниками вважалися особи чоловічої статі. І вже зовсім зле, якщо перевідувала жінка, особливо стара, немічна чи хвора баба. "Від такого полазника, – казали з цього приводу, – цілий рік добра не буде".

Окрім щедрування, засівання та ритуального обміну вечерею (як на Святвечір), проводять ще обрядові ігри з масками ("Меланка", "Коза"). Недаремно говорять, що Новий рік приходить не сам, а з дівчиною Меланкою.

Ось як описує "Меланку" у своїй книзі "Звичаї нашого народу" Олекса Воропай.

"За "Меланку" вибирали парубка, що вмів добре жартувати. Меланка сама не ходила, її супроводжували дід з гарапником, коза, ведмідь, журавель, циган, чорт та інші персонажі. Все це – у вивернутих кожухах, у лахмітті, підмальоване білою глиною, змащене сажею, з клоччя зроблені бороди, вуса, патли… Одне слово, кожен рядився, як вмів. Ватага рухалася селом з жартами і сміхом. Циганка чіплялася ворожити, циган – коні міняв, ведмідь танцював, коза грала на скрипці, а журавель – найвищий хлопець в селі – вибивав в бубон. Разом з Меланкою вони вели танок і співали:

Ой, черчику Васильчику,
Посію тебе в городчику,
Буду тебе шанувати,
Сім раз на день поливати.

Ватага йшла в ту хату, де збиралися дівчата. Дозвіл щедрувати парубки випрошували піснею під вікном:

Ой, господар, господарич
Пусти в хату Меланочку,
Меланочка чисто ходить,
Нічого в хаті не пошкодить.
Як пошкодить, то помиє,
Їсти зварить та й накриє.
Добрий вечір!

Хлопці щедрували і жартували – розкидали сміття по хаті, вимазували сажею дівчат, висміювали кепських господинь тощо.

Наша Меланка – неробоча.
На ній сорочка парубоча…
Люди идуть на жнива,
А Меланка – на пива!

Є ще й дівоча "Меланка". Дівчата вибирали з-поміж себе найкращу і одягали як молоду. Друга з дівчат вбиралася за молодого, що звався Василем. Усі інші в дівочій ватазі іменувалися дружками. Дівчата з "Василем" і "Меланкою" також щедрували під вікном:

Ой, на річці, на Йордані,
Добрий вечір на Мелані.
Щедрий вечір, добрий вечір.
Добрим людям на сей вечір!..

На що господар відповідав:

– А, здорові були, дівчата!
– Котра з вас "скарбник"? Щоб Меланці "на вінок" гроші кинути?!..

Ось такі традиції та обряди побутували в українському народі під час святкування Старого Нового року.

А ще існують народні прикмети, що віщують, яким буде для нас рік. Отже, якщо вночі з 13 на 14 січня:

Вітер дме зі сходу, значить, буде добрий урожай фруктів, якщо з півдня – рік буде спекотним, але благополучним для людей, якщо з заходу – буде молока й риби вдосталь.

Ніч перед Новим роком ясна й тиха – буде рік спокійний та щасливий.

Іній вкриє рясно дерева – буде добрий урожай зернових.

Частина неба закрита на Новий рік хмарами – звідти слід сподіватися щастя й урожаю.

Випаде в цей день сніг – щасливий рік буде.

Туман віщує гарний урожай.

Підготувала Оксана Уретій.
"Крила України".

Луганский авиационно-технический музей: не очередной, а лучший!

Многие города Украины могли бы поставить в свой герб устремленный в небо самолет. Киев и Харьков с их мощными авиационными учебными заведениями, конструкторскими бюро и самолётостроительными заводами. Одесса со своей более чем вековой историей создания парящих в небе самолетов. Винница и Полтава – города, в которых рождались первые модели современных самолетов и ракет, творили Можайский и Кондратюк. Севастополь... Львов... И это только те, что постоянно на слуху.

Луганск тоже имеет право быть причисленным к этой славной когорте украинских авиакосмических городов. В октябре 1930 года на одной из окраин города началось строительство аэродрома 11-й школы военных пилотов. Вскоре ее выпускники взмыли в небесную высь, прославляя свою альма-матер и родной город. Луганская школа пилотов стала кузницей асов пятого океана. Еще до начала Великой Отечественной 12 ее выпускников стали Героями Советского Союза. А всего более 200 выпускников удостоились этого высокого звания, 10 стали дважды Героями. В стенах луганского высшего военного авиационного училища штурманов учились десятки космонавтов, генералов и маршалов, летчиков, которых мы сейчас почитаем как легенду авиации.

Прошли года. В середине 90-х Луганского высшего военного училища штурманов не стало. В одном из его учебных корпусов уже несколько лет учатся воспитанники Луганского лицея с усиленной военно-физической подготовкой. Пройдет время, и, может быть, история сделает очередной виток: воспитанники этого учебного заведения, украинские кадеты, будут подымать в небо легкокрылые самолеты.

А пока, увы, уже около 20 лет в военном городке не слышно привычного гула авиационных турбин, работающих на взлетном режиме и уносящих самолеты в голубую высь. Не растирают в пыль траву меж бетонных плит колеса тяжелых транспортников и бомбардировщиков. Совсем не видно на территории военного аэродрома авиационной формы курсантов и офицеров. Пришло новое время, начался отсчет совсем другой жизни.

Авиация всегда была богата фанатами в хорошем смысле этого слова – людьми, влюбленными в свою профессию, свято хранящими ее историю и традиции. Один из них – настоящий офицер – директор Государственного предприятия “Луганский авиа-

ционный ремонтный завод” полковник Алексей Иванович Мостовой. Он и стал инициатором и организатором создания Луганского авиационно-технического музея.

– Наш музей, – говорит Алексей Иванович, – это стремление зажечь в сердцах молодежи нового тысячелетия желание подняться над землей и летать, а в душах убеленных сединами авиаторов – гордость, что они уже смогли это сделать.

Начинался музей с нескольких авиадвигателей – выставки продукции предприятия на площадке между цехами. Потом была расширенная экспозиция возле проходной предприятия. Пятнадцать лет тому назад, 18 августа 1996 года, открылась экспозиция летательных аппаратов Луганского авиационно-технического музея. И только в этом году музей начал приобретать свой законченный вид: в апреле, к полувековой годовщине полета Ю.А. Гагарина в космос, открылась экспозиция космонавтики, в августе – павильон двигателей, обновлённая экспозиция автомобилей. И, самое главное, начал принимать посетителей музейный корпус истории авиации.

Конечно, одному предприятию, даже такому успешному, как Луганский АРЗ, “поднять” целый музейный комплекс, а по-другому Луганский авиационно-технический музей назвать не поворачивается язык, сложновато. На просьбу заводчан горячо откликнулись предприятия-побратимы по концерну “Авиавоенремонт”. Накануне 15-летия в Луганск прибыли бригады из Львова, Луцка, Чугуева, Одессы и помогли покрасить обветшавшие самолеты, как до этого помогали восстанавливать пришедшие в негодность боевые машины.

Віктор Гедз. “Крила України”. Фото автора.

Українські Повітряні Сили “підкорюють” Європу

Дії екіпажів вітчизняних Повітряних Сил під час міжнародних українсько-польсько-американських навчань “Безпечне небо-2011”, що відбулися минулого року, здійснили справжній інформаційний прорив у світі євроавіаспільноти. Про це йдеться у листі редактора “ЄВРОАВІА Новин” Хольгера Мюллера до Командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковника Сергія Онищенка.

“Прийміть мої свідчення глибокої поваги та щиру вдячність за надану Вами можливість групі журналістів “ЄВРОАВІА Новин” відвідати авіаційні бази Повітряних Сил України у Миргороді під час міжнародних українсько-польсько-американських навчань “Безпечне небо-2011” та в Севастополі в ході навчань “Адекватне реагування-2011”, – йдеться у листі.

Пан Хольгер Мюллер підкреслює, що для більшості журналістів це був перший візит до військових частин в Україні. “На нас справили велике враження гостинність українських військових, чітка організація прийомів та візитів в цілому, а також кваліфіковані коментарі офіцерів, які супроводжували нашу групу”, – пише Хольгер Мюллер.

– На жаль, в останні роки у громадськості склалося враження, що Повітряні Сили України практично “приземлені”. Наші статті та фотографії літаків українських Повітряних Сил під час польотів стали інформаційним проривом і були добре сприйняті як любителями авіації, так і професіоналами. Це лише сприятиме підвищенню авторитету України та її Збройних Сил, – йдеться у листі.

Варто зазначити, що репортажі з українсько-польсько-американських навчань “Безпечне небо-2011” опубліковані в усіх провідних міжнародних авіаційних журналах Європи. Серед них “AIR FORCES MONTHLY” (“Щомісячник ВПС”), “COMBAT AIRCRAFT” (“Бойові літаки”), “AIRCRAFT ILLUSTRATED” (“Літаки в ілюстраціях”). Хід навчань також висвітлювали ряд національних часописів, таких як “FLIEGERREVUE” (“Ревю для пілотів”, Німеччина), “FLUGREVUE” (“Авіаційний огляд”, Німеччина), “ONZE LUCHTMACHT” (“Повітряні сили”, Нідерланди), “ARANYSAS MAGAZINE” (“Авіаційний часопис”, Угорщина), “Aeronautica” (“Авіація”, Італія), “Aeronautica Difesa” (“Військова авіація”, Італія) та інші. Такі видання, як “AIR FORCES MONTHLY”, “COMBAT AIRCRAFT” та “AIRCRAFT ILLUSTRATED”, що видаються у Великобританії, друкуються накладом понад 100 тисяч примірників і розповсюджуються по всьому світу, тому про Україну та, власне, про її Повітряні Сили мали змогу прочитати не лише у Європі.

Сергій Клименко. “Крила України”.

Український космос: підсумки та перспективи

Інтерв'ю з Головою ДКАУ Юрієм Алексєєвим

– Нещодавно завершився візит Президента України Віктора Януковича до Бразилії. В ході візиту піднімалися, в тому числі, і питання співпраці у космічній сфері. Які підсумки цього візиту для Державного космічного агентства України (ДКАУ) і які перспективи подальшого розвитку співробітництва Бразилії з Україною в рамках програми "Циклон-4"?

– Президенти Бразилії та України високо оцінили проект "Циклон-4". Виступаючи перед пресою, глави держав заявили, що цей проект є головним науково-технічним проектом між двома країнами. Вони підкреслили, що з боку двох президентів буде здійснюватися безпосередній контроль і всебічна підтримка цього проекту. Крім того, В. Янукович заявив, що на сьогодні всі фінансові питання по "Циклон-4" вирішені. Це дійсно так. Перед від'їздом він підписав всі вказівки про видачу гарантій стосовно отримання кредиту для закінчення будівництва стартового комплексу. Президент також підкреслив, що сьогодні він не бачить проблем у фінансуванні цього проекту. Найближчим часом КБ "Південне" отримає всі необхідні за проектом гроші. Від себе хотілося б додати, що спілкуючись з послом, з представниками Адміністрації президента ми зрозуміли, що цей проект є завданням номер один як для України, так і для Бразилії. Показово, що в ході першого пуску, який повинен відбутися в кінці 2013 року, планують взяти участь президенти обох країн.

– У ЗМІ повідомлялося, що запуск "Циклон-4" планувалося здійснити у другій половині 2012 р. Тепер ця дата перенесена на 2013-й?

– Усі забувають про те, що Бразилія два роки займалася видачею нам ліцензії з екології. Потім були проблеми з фінансуванням, проблеми з місцевими жителями – келамболами. У 2003 р. нам виділили один майданчик. Потім ми переміщалися на інший майданчик. Це все якось забувається. Сьогодні остаточно підписаний документ, згідно з яким визначено – запуск ракети повинен відбутися в кінці 2013 р. У наступному році на космодром Алкантара буде надіслано необхідне обладнання (важкі ємності, посудини високого тиску тощо).

– Зовсім недавно Міністр оборони М.Єжель заявив, що Україна відкрита для діалогу з розробки РН "Циклон-5". Даний ракетоносій існує чи це плід уяви?

– Я вважаю, для початку треба зробити "Циклон-4", а потім займатися новими розробками. РН "– подальша модернізація "Циклон-4", в якому поліпшені енергетичні характеристики, вантажопідйомність і збільшена участь бразильських підприємств. На жаль, сьогодні ми дуже слабо розуміємо, що можуть робити бразильці.

– РФ провела успішний запуск РН "Союз-СТ-Б" з космодрому Куру (Французька Гвіана), який знаходиться практично на одній широті поблизу екватора з космодромом Алкантара. Чи не є конкурентом РФ Україні і Бразилії?

– Є ніша ракет середнього класу. У цьому сегменті присутні ракети з вантажопідйомністю 1000, 1500, 2000 кг. "Циклон-4" за вантажопідйомністю менше, ніж ракета "Союз-СТ-Б". Наша ракета призначена для виведення на орбіту десь 1600 кг. Росія може виводити 2000 кг. Я думаю ми будемо просто один одного доповнювати на космічному ринку послуг і не будемо конкурентами. Причому, я думаю, що "де убуде, там і додасться". Скільки додасться пусків на космодромі Куру, настільки ж зменшиться на Байконурі.

– Через скільки років можуть окупитися гроші, витрачені на проект "Циклон-4"?

– За нашими підрахунками, окупність проекту "Циклон -4" – близько 13 років.

– Наступний важливий проект – Taurus-2. Як на сьогодні складається ситуація навколо цього проекту? Коли слід очікувати перший пуск? Адже він постійно переноситься ...

– Taurus-2 – досить цікава ракета. Перший ступінь робиться в РФ і Україні. Рідинний двигун НК-33, який використовується в ракетоносії, це старі напрацювання СНТК ім. Н.Кузнєцова (РФ), а баки – модернізовані баки від ракети "Зеніт". КБ "Південне" і ВО "Південмаш" відповідають кожен за свою ділянку роботи. Все, що на нас було покладено, ми зі свого боку виконали без проблем. Є якісь проблеми в Росії. Адже двигуни виготовлені багато років тому і були надалі законсервовані. Тому невідомо, як вони зможуть себе проявити в подальшому. Інше питання – чи вистачить тих двигунів, які купила американська компанія Aerojet у РФ в рамках програми з обслуговування Міжнародної космічної станції (МКС). Але це не зовсім наша турбота. Сьогодні Україна, в особі наших підприємств, виконує всі свої зобов'язання і, наскільки я знаю, на перший квартал 2012 року запланований перший випробувальний пуск РН Taurus-2.

– Які дивіденди від участі в проекті Taurus-2 отримає Україна у фінансовому та політичному еквіваленті? Чи є перспективи подальшої участі в наступних проектах компанії Orbital – Taurus-2E?

– Поки Україна має твердий контракт на п'ять пусків Taurus-2. Ну, а потім все залежить від того, як себе покаже КБ "Південне" і ВО "Південмаш". Безумовно, те, що ми провели роботу і в результаті отримали досить пристойну ракету, це добре. Також добре, що українські підприємства мають можливість зайняти своїх людей безпосередньою роботою за фахом, можуть заробити гроші і платити зарплати. Важливо також те, що сьогодні наші вчені продовжують займатися наукою. Не все так просто, як здається на перший погляд. Взяли бак від "Зеніта" і поставили на Taurus-2. Адже це не так. На "Зеніті" стоїть єдиний чотирикамерний двигун. У Taurus-2 будуть стикуватися два двигуни. А це зовсім інша архітектура. У Taurus-2 дуже багато роботи зроблено нашими конструкторами зі стикування двигуна НК-33 з баком від ракети "Зеніт". Ми раді, що для цих робіт залучається українська наука. Там дуже цікавий бустер-клапан зроблений. Вперше зроблено для цієї ракети. Стосовно фінансового аспекту, наведу приклад. За десять років на космічне агентство України було витрачено 3-3,2 млрд. грн. За цей же період всі наші підприємства заплатили до бюджету податків на загальну суму 3,5 млрд. грн. Прибутковість Taurus-2 для українських підприємств – не виняток.

– Чи можна більш детально розкрити суть співпраці України в рамках програми зі створення РН Vega? Який формат нашої участі? Ми партнери, підрядники чи хто?

– Vega – це європейська ракета. Вона робиться під великим напором італійського космічного агентства. Слід зазначити, що з італійцями нас пов'язують давні стосунки. Навіть розглядався варіант створення "Циклон-4" спільно з ними. Однак цього не сталося. Свого часу до нас звернулася така компанія, як Fiat Avia BPD. Компанія займалася виробництвом бічних твердопаливних прискорювачів для РН Ariane-5. Вони шукали варіанти, як зробити певні роботи в рамках ракети дешево і якісно. Ось вони і звернулися до нас, щоб створити четвертий ступінь РН "Vega". На сьогодні ми у них виступаємо підрядниками. Українські підприємства роблять комплектацію двигуна четвертого ступеня. Однак це дає нам привід говорити, що ми хоч і не учасники Європейського космічного агентства, але ми пишаємося тим, що нас італійці залучили до створення європейської ракети. На сьогодні ми провели всі відпрацювання, що нас просили в Європі. Є контракт на п'ять комплектів двигунів. Два двигуни серії вже відправлені споживачеві.

– На тлі скорочення фінансування бюджетних програм в Європі чи не здається вам, що перспективи проекту РН "Vega" вельми примарні?

– Не видно, що держави скорочують витрати на космос. Ніде в світі, окрім України, в минулому році не було скорочень бюджетів на космос. Весь світ або не змінює бюджетне фінансування, або трохи збільшує. Я не думаю, що перспективи розвитку досить примарні.

– Як на сьогодні йдуть справи навколо створення супутника зв'язку "Либідь"? Скільки потрібно ресурсів на нього? Коли можна очікувати його реалізацію?

– У нас стоїть завдання щодо створення національної системи супутникового зв'язку. Він повинен в себе включати центр управління, центр прийому інформації та сам супутник. Усім цим ми зараз щільно займаємося. Сам же супутник буде запущений в кінці 2012 р. Запитань з фінансуванням немає. Нинішній український уряд видав гарантії канадській компанії MDA. На сьогодні супутник будується в Росії в НВО прикладної механіки ім. Решетньова (Красноярськ). Ракета для нього створюється в Дніпропетровську. Розгінний блок "Фрегат" – у Підмосков'ї. "Либідь" поки один супутник, а далі буде видно. Велике питання виникло після того, як минулий уряд своєчасно не підтвердив точку стояння супутника 38 град. Тому у нас близько півроку пішло на нове розбирання. Зараз точка стояння змінена і, що найголовніше, без всяких економічних втрат. В наступному місяці наші фахівці поїдуть в РФ дивитися на попередні результати щодо створення супутника.

– Які перші результати запуску супутника дистанційного зондування Землі ДЗЗ "Січ-2"?

– На сьогодні ми закінчуємо його тестування. У нас немає особливих проблем по його роботі. Отримуємо гарні знімки. Це не просто супутник, там ще є наукові прилади, за допомогою яких ми з НАН України продовжуємо дослідження іоносфери. Після закінчення його перевірки далі кожен місяць буде писатися план дій, програма для нашого супутника.

– Зараз відбувається реорганізація ОПК України, яка має на увазі централізацію оборонних підприємств під керівництвом ДК "Укроборонпром". Чи планується входження підприємств ГКАУ в створювану структуру?

– Те, що сьогодні знаходиться у складі агентства, то у нас і залишиться. Я припускаю, що, скоріше за все, буде створено погоджувальний комітет або комісію. У її рамках ті, хто беруть участь у створенні військової техніки, будуть виробляти єдину політику, стратегію.

– Як Ви оцінюєте рішення КМУ про внесення змін до деяких законів про приватизацію, згідно з якими ряд держпідприємств ГКАУ повинні бути приватизовані?

– Це нормальний процес. Ми надали свої пропозиції в уряд, і вони були прийняті. Адже треба розуміти, що є ряд підприємств, які можуть бути приватизовані. Так, наприклад, НВП "Хартрон". Це акціонерна компанія, де 50% акцій належать державі, а решта акцій – своїм акціонерам. Адже це одне з найприбутковіших і найперспективніших підприємств космічної галузі. При цьому, ми зацікавлені в тому, щоб домовлятися про умови приватизації. Адже підприємства не повинні втрачати спрямованість своєї діяльності, повинні вкладати гроші в розвиток і т.п. Надалі це зіграє тільки на користь.

– Сьогодні Україна має потенціал для створення цифрових антенних решіток (ЦАР), які можуть вироблятися компанією SkyNet Ltd. Які перспективи створення і використання ЦАР в Євпаторії?

– Ми вважаємо, що станції СПРН в Мукачевому і в Севастополі в такому вигляді, як вони є сьогодні, не потрібні. Тому, щоб держава не витрачала гроші на їх утримання, ми зробимо нову систему, яка зможе компенсувати демонтаж цих станцій і забезпечити контроль космічного та повітряного простору. Є план через три роки поставити поворотну цифрову антенну решітку в Євпаторії, яка і закриє необхідний для України сектор. Це може бути кут 120-180 град. Звичайно, у контексті спільної роботи з РФ можливий обмін інформацією. Недавній випадок з супутником "Експрес-АМ-4", який Росія втратила, показав доцільність такого співробітництва. Адже ми змогли знайти його на третій день, відразу ж після американців.

– Майбутнє станцій в Мукачевому і Севастополі вирішено?

– Принаймні, ми вирішили, що вони нам не потрібні. Але тут є людський і організаційний фактори. У Мукачевому працює кілька сотень людей. Ми хочемо, щоб ці люди були працевлаштовані до того, як станції будуть демонтовані. Є у нас ряд пропозицій і від МВС, і від МНС, як нормально використовувати ділянки землі, де розташовувалися станції. Питання стоїть в тому, щоб розумно, по-державному, до цього поставитися. Але те, що вони сьогодні не задовольняють вимоги, – факт. Ці станції входили в єдину велику систему попередження про ракетно-ядерний напад і здійснювали контроль космічного простору виключно в означеному їм секторі. Сьогодні життя ставить перед нами нові завдання, нові питання, нові рішення. Тому ми працюємо над тим, щоб створити хорошу цифрову систему і поставити її на опорну конструкцію, яка є в Євпаторії. Надалі це дозволить забезпечувати державу корисною інформацією щодо стану космічного простору.

– Як Ви оцінюєте участь України в загальноєвропейській системі ПРО?

– Ніяк. Треба зрозуміти, що ми самі хочемо. Ми робили дуже великий аналіз для американців стосовно системи ПРО, мішеней і т.п. КБ "Південне" навіть мало контракти з Lockheed Martin і Boeing зі створення мішеней. Але все це не дало ніяких результатів. Це не наша єпархія. Керівництво країни має прийняти рішення і доручити космічному агентству цим займатися. Є питання, які наші фахівці можуть вирішувати на високому рівні, адже найбільш потужна система подолання ПРО створювалася в Україні.

– Які перспективи створення БФРК "Сапсан"?

– Українська кооперація в рамках цього проекту досить велика. Це підприємства "Укроборонпром" і ГКАУ. Сьогодні ми в змозі зробити "Сапсан", незважаючи на ті заяви, які звучать у пресі. Якщо сьогодні почнеться фінансування, то, я думаю, до початку льотних випробувань ми підійдемо в 2015 р.

Розмовляв Антон Михненко,
Defense Express № 12, 2011.

Леонід Каденюк: "У своєму житті я забив багато голів"

Герой України і перший космонавт незалежної України Леонід Каденюк – один з найзатятіших футбольних уболівальників. Він переконаний: футбол – частина життя справжнього чоловіка, тим паче космонавта. Після присвоєння почесного статусу Друга Євро Леонід Каденюк активно пропагує проект Євро-2012 і планує зустрітись із національною збірною командою, щоб сказати їм напутнє слово.

А сказати Леоніду Каденюку справді є що. Він пройшов підготовку до космічних польотів як командир на радянських космічних кораблях типу "Союз" та "Буран", льотчик-випробувач 1-го класу, який літав майже на 60 типах і модифікаціях літаків, Він – українець, що побував у космосі у складі інтернаціональної команди на американському БТКК "Колумбія" місії STS-87, знає таємницю про те, що треба брати українцю в космос і як пережити стан невагомості.

Про космос і футбол, унікальний проект Євро, який змінює країну на краще, космонавт розповів в ексклюзивному інтерв'ю Інформаційному центру "Україна-2012".

– Проект Євро – направду "космічна" подія для України, яка ніколи не проводила світових масштабних заходів. Що, на Вашу думку, він дасть нашій країні?

– Євро справді надзвичайно важлива подія для нашої держави. Хоча, зізнаюсь відверто: з самого початку, коли ми спільно з Польщею виграли право на проведення чемпіонату Євро-2012, у мене особливого захоплення не було. Я реально оцінював ситуацію в країні і розумів: ми ще не зовсім готові організовувати таку масштабну подію, витрачаючи на неї величезні кошти. Хоча нова інфраструктура для України дуже потрібна, я вважаю, що Євро не є нашим першочерговим завданням.

Але ми маємо зробити все, щоб ЧЄ-2012 пройшов "на висоті". Це той випадок, коли Україна має шанс показати Європі, на що вона здатна. І судячи з того, якими темпами йде спорудження стадіонів, аеропортів, готелів, ми маємо встигнути з організацією свята. І особливо будівництво "ожило" з приходом до керівництва цим процесом віце-прем`єра України Бориса Колеснікова з його менеджерським і організаторським хистом. Оскільки це завдання покладено на державу, кожен громадянин, а тим більше мешканці приймаючих міст, – усі мають відчути на собі відповідальність за Євро. Мені і прикро, і соромно за Україну, коли її в Європі знають лише завдяки Чорнобилю, футболістові Шевченко, боксерам Кличкам і численним остербайтерам, які "наводнили" Європу. Ми можемо продемонструвати, що у нас є космос, найбільший у світі літак, найкращий ракетоносій, високі технології. А тепер є й уміння організовувати свято світового рівня.

– Як ЧЄ-2012 вплине на імідж країни?

– Проект ще готується, а він вже впливає – адже цікавість до країни височення. Та імідж буде залежати від рівня – як ми проведемо ЧЄ-2012. Це той випадок, коли у нас є можливість показати красивий результат. І хоча це не просто, але можливо. Після Олімпійських ігор-80, де Україна також брала участь в організації, Євро-2012 буде для нас другою грандіозною подією. До речі, коли олімпійський вогонь проносили по Україні, частину відрізку його ніс мій брат-марафонець, з яким ми двійнята.

Так і на Євро. Висока відповідальність робить нас кращими, згуртовує і єднає Україну. Потенційні інтелектуальні можливості українців досить високі. Я в цьому багато разів переконувався, готуючись до космічного польоту в США, і коли їздив по світу. Хочеться, щоб в Європі на українців не дивились згори. І той викривлений імідж ми можемо кардинально змінити проведенням Євро-2012.

– Якою б Ви хотіли, щоб іноземці побачили Україну?

– Не гіршою, ніж Європа. Але це нам треба ще довести і чимало для цього зробити. Ми маємо показати, що Україна – європейська держава, тут живе народ, якому близькі європейські цінності і в нашій з Європою історії є чимало спільного. Гадаю, ми ще й зможемо їх чомусь навчити. У нас люди хороші – гостинні й доброзичливі.

– Імідж, впевненість у собі – яка ще спадщина залишиться для українців?

– Більшою мірою – це імідж, який необхідний для розвитку держави. І лише друге – це матеріальна сторона проекту, тобто інфраструктура, яка готується до Євро, а потім залишиться у спадщину всім українцям на довгі роки. І арени, на яких після чемпіонату будуть проводитись чемпіонати міжнародного рівня, і готелі, і аеропорти. І дороги, якими будуть їздити європейці, – це обличчя держави.

Для мене важливо, що з'являться нові стадіони. Сподіваюсь, їх наявність змусить змінити ситуацію в спорті. Сьогодні стан фізичної підготовки, здоров'я в Україні я вважаю катастрофічним. У першу чергу, це стосується молоді та школярів. Масовий спорт має стати доступним для кожного, починаючи з дитячого садочка і школи, має працювати реальна пропаганда здорового способу життя.

Коли я був маленьким і мріяв літати в космос, то добре знав, що космонавт – людина і фізично, і інтелектуально розвинена, тобто треба було і спортом займатись, і вчитися відмінно.

– Що значить футбол для космонавта?

– Це, без перебільшення, найулюбленіший вид спорту, яким захоплюється переважна більшість чоловічого населення світу. А зараз у футбол грають уже й жінки. Футбол захоплює, породжує в людині здоровий азарт. Пам'ятаю, колись у нашому селі ми грали одна частина вулиці на іншу, або, як у нас казали, один кут на другий. Потім йшли вулиця на вулицю, далі школа на школу, село на село. Це підтримувало наш змагальницький дух, який об'єднував все більше і більше людей. Тут ключове слово – об'єднував. Сама гра – колективна, великим колективом є і вболівальники.

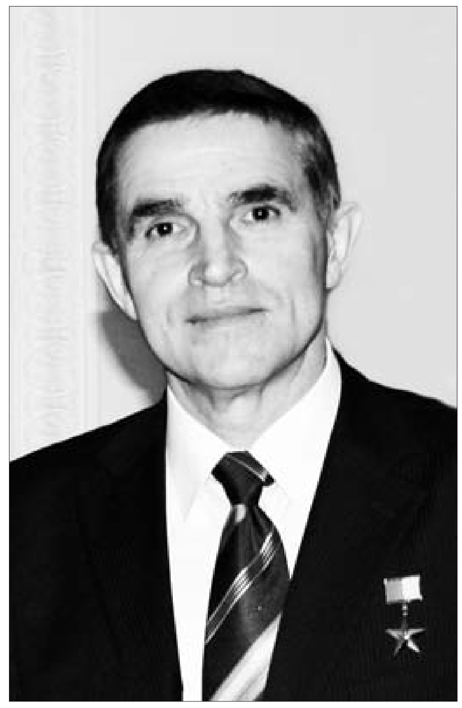
Коли я потрапив в загін космонавтів, дуже втішило, що вони, як справжні чоловіки, теж люблять футбол. Пам'ятаю, часто грали "старики проти молоді". У старшій команді зібрались Олексій Леонов, Валерій Биковський, Борис Волинов, Петро Климук – усі двічі Герої Радянського Союзу. У команді суперників був мій набір загону космонавтів. Зізнаюсь, ми частенько вигравали.

Особливо запеклими були ігри, коли грала збірна з космонавтів СРСР і збірна Інтеркосмос – космонавти на той час Чехословаччини, Німецької Демократичної Республіки, Польщі, Угорщини, Румунії, В'єтнаму, Куби. Усі приблизно одного віку, заповзяті, до того ж льотчики-винищувачі та льотчики-випробувачі. Усі заняття фізкультури закінчувались футбольним матчем. На протилежному боці найкраще, як професійний футболіст грав Берталан Фаркаш – перший угорський космонавт. Одного разу, після нічних польотів на МіГ-21, ми програли їм у залі 15:5!

– На якій позиції Вам подобається грати? Скільки ви голів забили?

– Напівзахисник – це мені найближче. Адже на цій позиції футболіст найбільше за всіх бігає по полю. І в нападі, і повертатись в захист. У своєму житті я забив багато голів. У школі, у розпал змагань, навіть щоденник вів, занотовуючи, хто з нас, нападаючих, скільки м'ячів забивав. У мене тоді був високий рейтинг. У 1995 році ми, космонавти Зоряного містечка, приїхали в Київ і грали у футбол з ветеранами київського "Динамо". Тоді грав Анатолій Дем'яненко, Андрій Баль, Володимир Оніщенко, інші зірки.

Стався такий випадок. Я був у нападі і в штрафному майданчику хтось із киян мене випадково вдарив ззаду по ногах. Тоді Дем'яненко, що стояв поряд зі мною, напівпошепки буквально закричав: "Падай, падай, пенальті дадуть!". Але пройшло 3-4 секунди, тому я, певною мірою здивований такою підказкою з боку суперника, розсміявшись, відповів: "Толя, треба було раніше підказувати". Та пенальті все одно призначили, і це був єдиний гол, який ми забили. А взагалі програли – 3:1. Та для нас тоді був важливим не рахунок, а честь мати за суперників таких легендарних футболістів.

– Як будете вболівати – підете на стадіон?

– Звісно, намагатимусь дивитись ігри вживу, на стадіонах. Фінальна частина – найцікавіша. Кожен матч – філігранний. Хочеться, щоб рідна команда показала себе на рівні, щоб вона обов'язково вийшла з групи. Мені здається, це завдання номер один. Це буде непросто, оскільки до фіналу пробились найсильніші, але цілком реально. Треба вірити в своїх. Віра в перемогу – це основний принцип уболівальника.

Пам'ятаю, як в радянські часи "Динамо" (Київ) приїхало грати в Москву зі "Спартаком". Тоді, як відомо, ці команди були "лютими друзями". Випадково потрапив на стадіон у військовій формі, будучи капітаном ВПС. Сиджу між спартаківськими вболівальниками, з усіх боків емоції, і тут "Динамо" забиває гол. І я один на весь стадіон зриваюсь з місця з криком "Урааа!". Та коли схаменувся, зрозумів – добре, що я у військовій формі. Коли ж уболіваю вдома перед телевізором, моя дружина під враженням моїх вболівальницьких емоцій і деяких висловлювань, жартівливо промовляє: "Ні, це не мій чоловік".

– Під час інтернаціонального польоту в космосі відчували відповідальність за країну?

– Думаю, кожен громадянин, коли виконує якусь місію за межами своєї країни, пам'ятає про це. Я відчував, що представляю Україну в космосі. Відчуття патріотизму і відповідальності було перед президентом, перед всіма українцями, вченими, які готували до цього польоту. Думаю, завдяки цьому патріотизму мені вдалося легше перенести перевантаження, адаптації, стан невагомості, перенести весь космічний політ.

Був зі мною в космосі і талісман. По-перше, три українські прапори – це була моя ідея, і тисячолітній тризуб. Був ще невеличкий золотий значок-тризуб з трьома буквами на ньому "РУХ", який передав мені В'ячеслав Чорновіл з проханням взяти з собою в космос. На тлі одного з прапорів я вів репортажі з космосу. Після польоту я передав його у Верховну Раду. Другий прапор – одному з музеїв Києва. Ще один – у мене вдома. Крім цього, на борту двічі лунав український гімн. Американці перед польотом попросили замовити музику на побудку в 7:00. Більшість членів екіпажу замовили свої популярні пісні, а в мене майнула думка – чому б не гімн України? Коли гімн лунав, американці, які серйозно ставляться до державної символіки, намагались у невагомості стати по стійці струнко… це було зворушливо.

– Що б Ви сказали нашим футболістам напередодні Євро – адже це теж державна місія?

– Кожен з них має відчувати величезну відповідальність, коли грає за збірну держави. На них з надією дивитимуться мільйони українців. Вони мають пам'ятати, що в таких відповідальних іграх треба грати не на 100, а на 120%. Тобто зробити більше, ніж можуть. А ми будемо за них уболівати теж на 120%. Від їхньої гри залежатиме настрій мільйонів українців. Звісно, хотілося б зустрітись з нашою збірною – поговорити з ними і сказати напутнє слово.

Леся Соловчук,
Інформаційний центр
"Україна-2012".

Афганистан – анатомия кровавой драмы, или как СССР был втянут в "необъявленную" войну

Продовження. Початок в №50.

Сопротивление режиму возрастет...

В июне 1978 г. начались вооруженные выступления против "мероприятий" центральной власти в провинциях Бадахшан, Бамиан, Кунар, Пактия и Нангархар. Руководство НДПА посчитало, что эти выступления и отдельные очаги сопротивления легко подавить силой. И армия получила соответствующий приказ... Действия армейских подразделений с применением артиллерии и авиации повлекли жертвы среди мирного населения. Это привело к тому, что мятежное движение стало постепенно расширяться, охватывая все новые территории. Стихийное сопротивление новой власти под влиянием мулл и землевладельцев приобрело организованный характер с исламской окраской. Карательные меры вызвали поток беженцев из Афганистана. Люди уходили семьями, иногда целыми кишлаками. Вскоре процесс принял массовый характер. В Пакистане из крестьянской молодежи стали с помощью пакистанских военных инструкторов готовить боевиков. По мере завершения подготовки боевиков началась массовая засылка в ДРА вооруженных отрядов и диверсионных групп из Пакистана. Эти действия вызвали обеспокоенность Тараки и Амина, в Афганистане быстрыми темпами начали создавать органы безопасности. Еще бы! Если в Пакистан в 1978 г. эмигрировало 110 тыс. человек, то только в сентябре – декабре 1979 г. уже было 750 тысяч. К концу 1978 г. началась массовая засылка в ДРА подготовленных в Пакистане вооруженных отрядов, диверсионных групп. Сопротивление режиму Н.Тараки стало быстро возрастать.

В 1979 г. на политической арене появились новые, созданные в Пакистане оппозиционные центры, партии и организации. Эти организации были настроены на решительную вооруженную борьбу с режимом НДПА. Они приступили к формированию боевых отрядов, готовили боевиков, оснащая их оружием. Именно тогда обстановка в Афганистане стала резко ухудшатся.

5 декабря 1978 г. был совершен в Москву первый официальный визит Н.Тараки. Был подписан советско-афганский договор о дружбе и сотрудничестве. На него потом ссылались афганские руководители, обращаясь к СССР с просьбами о вводе в ДРА советских войск.

В январе 1979 г. Амин по поручению Тараки в разговоре с главным советским военным советником генерал-лейтенантом Л. Гореловым прозондировал возможность ввести в ДРА отдельные советские воинские подразделения. Когда об этом разговоре генерал Горелов доложил в Москву начальнику Генерального штаба – первому заместителю Министра обороны СССР Маршалу Советского Союза Н. Огаркову, то получил конкретный ответ: "Никогда мы наши войска в Афганистан не пошлем. Бомбами и снарядами мы там порядок не установим. И больше с Амином такие разговоры не поддерживать...".

Напряженность в Афганистане нарастала. Руководители ДРА стали неоднократно обращаться к СССР с просьбами об оказании помощи войсками. Просьбы эти еще много раз высказывались советскому послу в Кабуле А. Пузанову, специальному представителю КГБ СССР Б. Иванову, главному военному советнику в ДРА Л. Горелову. Повторялись эти просьбы партийным и государственным деятелям, посещавшим Афганистан: секретарю ЦК КПСС Б. Пономареву, начальнику Главного политического управления СА и ВМФ А. Епишеву, главнокомандующему Сухопутными войсками И.Г.Павловскому. Кроме того, эти просьбы передавались афганскими руководителями лично Л. Брежневу, Д. Устинову, А. .Громыко, Ю. Андропову и другим членам Политбюро ЦК КПСС. Тем самым афганцы пытались напрямую втянуть СССР в решение внутренних проблем ДРА. Как показали дальнейшие события, им это удалось, "революция" вылилась в трагедию для народов. В феврале-марте 1979 г. произошли события, существенно повлиявшие на обстановку в ДРА.

14 февраля в Кабуле был похищен американский посол Адольф Даббс. Его как заложника поместили в столичной гостинице "Кабул" под охраной террористов. Х.Амин приказал службе безопасности штурмом овладеть гостиницей. В завязавшейся перестрелке посол был смертельно ранен. Амин отказался допустить к расследованию американцев, что стало основанием для резкого изменения курса США в отношении режима Н.Тараки...

15 марта 1979 г. вспыхнул антиправительственный мятеж населения в Герате (город с населением 200 тыс. человек). Организатором мятежа стали офицеры дислоцированной там 17-й пехотной дивизии. Возглавил эту акцию капитан Туран Исмаил, командир артиллерийской батареи артиллерийского полка 17-й пехотной дивизии. Впоследствии Туран Исмаил возглавит и объединит всех моджахедов провинции Герат. На сторону мятежников перешла целиком 17-я пехотная дивизия численностью 5 тысяч человек вместе с артиллерийским полком и зенитным дивизионом. Обстановка вышла из-под контроля. Именно тогда прозвучали первые призывы к уничтожению всех советских советников.

"Обстановка резко усложнилась... От Кушки до Герата очень близко... окажите помощь"

Мятежники, захватив большие склады с боеприпасами, отрезали все дороги, ведущие в Герат, и вели бои с гарнизоном города. Вооруженные действия оппозиции развернулись в районах Калайн-Нау, Гормач и Кушки-Кохна, непосредственно примыкавшим к границам СССР. Погибло около тысячи человек, в том числе зверски были убиты два советских советника – им вскрыли животы и набили соломой. Это очень встревожило афганских руководителей. Они просили оказать срочную военную помощь непосредственно советскими войсками.

Представитель КГБ СССР прислал из Кабула телеграмму с просьбой держать несколько подразделений специального назначения в готовности к выброске в Кабул, Мазари-Шариф, Герат, Джелалабад, Газни для обеспечения безопасности советских граждан и их эвакуации из Афганистана.

Обстановка была неясной, и в приграничных районах СССР по указанию министра обороны СССР Маршала Советского Союза Д. Устинова началось проведение мероприятий, направленных на повышение боевой готовности войск.

Генеральный штаб получил приказание подготовить к возможному десантированию посадочным способом одну воздушно-десантную дивизию, а три авиационных полка к перебазированию. Было также приказано повысить боевую готовность в пунктах постоянной дислокации танкового и мотострелкового полков Туркестанского военного округа (ТуркВО), перевести дивизию из Среднеазиатского военного округа (САВО) в район Термеза (ТуркВО).

17 марта по личному указанию Председателя КГБ Ю.Андропова для изучения обстановки на месте в Афганистан направили первого заместителя начальника 1-го Главного управления КГБ СССР генерал-лейтенанта Б. Иванова и начальника штаба пограничных войск Ю. Нешумова с группой оперативных работников.

18 марта Тараки срочно связывается с Москвой по телефону. Переговоры с ним вел член Политбюро А.Косыгин. Тараки прямо настаивал, чтобы регулярная советская армия пришла на помощь революционному Афганистану и подавила восстание.

Он заявил: "Я предлагаю, чтобы на своих танках и самолетах поставили афганские знаки, и никто ничего не узнает. Ваши войска могли бы идти со стороны Кушки и со стороны Кабула... От Кушки очень близко до Герата. А в Кабул можно доставить войска и на самолетах. Если вы пришлете войска в Кабул, и они пойдут из Кабула на Герат (1000 км!; авт.), то никто ничего не узнает, по нашему мнению. Будут думать, что это правительственные войска... Хотим, чтобы к нам послали таджиков, узбеков, туркмен для того, чтобы они могли водить танки... Пусть наденут афганскую одежду, афганские значки, и никто их не узнает. Это очень легкая работа, по нашему мнению... Посылайте боевые машины пехоты самолетами... На 30 – 35 машин (31 БМП это один мотострелковый батальон; авт.) есть водители... Вы пришлите машины вместе с водителями, которые знают наш язык, – таджиками, узбеками..."

Ситуацию, возникшую в Афганистане из-за гератского мятежа, а также просьбу о вводе советских войск 17-19 марта обсуждали на заседаниях Политбюро ЦК КПСС.

На заседании 17 марта некоторые члены Политбюро осторожно высказывались о возможности положительного рассмотрения просьбы афганского руководства и разрешили Министерству обороны СССР развернуть две дивизии на границе между Советским Союзом и Афганистаном.

18 марта вновь состоялось обсуждение возможных мер стабилизации обстановки в Герате. Но атмосфера на этот раз была совсем иной. Выступающие все как один приводили аргументированные доводы против направления советских войск в Афганистан. Вероятно, членам Политбюро ЦК КПСС стало известно мнение Генсека ЦК Брежнева, который в категоричной форме высказался против ввода войск. Так, К. Черненко заявил: "... Если мы введем войска и побьем афганский народ, то будем обязательно обвинены в агрессии. Тут никуда не уйдешь".

Свою аргументированную позицию А. Громыко высказал так: "... Наша армия, которая войдет в Афганистан, станет агрессором. Против кого же она будет воевать? Да против афганского народа, прежде всего, и в него надо будет стрелять... Афганистан никакой агрессии не подвергался. Это внутреннее их дело, революционная междоусобица... Если мы, например, пойдем на такой риск, как ввод войск, то ... этим самым создадим для себя невероятно тяжелую обстановку во внешнеполитическом мире... Несмотря на тяжелое положение в Афганистане, мы не можем пойти на такую акцию, как ввод войск".

19 марта в обсуждение ситуации в ДРА принял участие Л. Брежнев. Его мнение сводилось к следующему: "...Нам сейчас не пристало втягиваться в эту войну... У них распадается армия, а мы здесь должны будем вести за нее войну".

Против ввода войск в Афганистан высказался и Ю. Андропов: "... Ввести войска – это значит бороться против народа, стрелять в народ. Мы будем выглядеть как агрессоры, и мы не можем допустить этого".

18 марта 1979 года министр обороны СССР Д. Устинов отдал распоряжение о дополнительном развертывании (сроком на месяц) еще двух дивизий ТуркВО. Дивизии развернули и провели учения. В ходе учений отрабатывались вопросы приведения частей в боевую готовность, совершения марша, преодоления оборонительных рубежей, перехода к обороне. Но в связи с тем, что вводить советские войска в ДРА в то время посчитали излишним, соединения и части по указанию начальника Генерального штаба в апреле были возвращены в пункты постоянной дислокации и перешли на режим повседневной жизнидеятельности.

20 марта, срочно всего на один день, Тараки прилетает в Москву. Это был закрытый визит. В Москве с Тараки беседовали Косыгин, Громыко, Устинов, Пономаренко. В ходе беседы ему еще раз (!) была разъяснена позиция советского руководства по вопросу ввода войск в Афганистан, отметив, что это по существу будет конфликт не только с империалистическими странами, но и конфликт с собственным народом. Во время беседы с членами Политбюро Н.Тараки, излагая свою позицию, затронул вопрос о нуждах афганской армии: "... Мы хотели бы получить бронированные вертолеты (речь шла о Ми-24, авт.), дополнительное количество бронетранспортеров и боевых машин пехоты... Мы очень нуждаемся в вертолетах, и было бы очень хорошо, если бы они поступили вместе с пилотами... Если вы не согласитесь на это, то мы будем искать пилотов среди афганцев, обучающихся у вас. Но нам нужны преданные люди, а среди афганских офицеров, которые были направлены на учебу в Советский Союз раньше, есть много "Братьев мусульман" и прокитайской группировки "Шоалее Джавид"... Если мы не найдем их у себя, то поищем в других странах. Мир большой. А может быть нам взять вертолетчиков из Ханоя или из какой-либо другой страны, например, Кубы?.. А не разрешите ли вы все-таки использовать нам пилотов и танкистов из других социалистических стран?.."

А. Косыгин, в свою очередь, проинформировал Тараки о планах, о поставках в Афганистан советской военной техники: "... В марте с.г. вам будут дополнительно и безвозмездно поставлены 33 шт. БМП-1, 5 шт. вертолетов Ми-25 и 8 шт. Ми-8Т, а также 50 шт. бронетранспортеров БТР-60ПБ, 25 шт. бронированных разведавтомобилей (БРДМ-2; авт.), 50 шт. противосамолетных установок на подвижных средствах, зенитная установка "Стрела". 18 марта к вам уже направлено 4 вертолета Ми-8, 21 марта поступит еще 4 вертолета. Все это предоставляется безвозмездно... Вы не должны понимать нас так, как будто мы оставляем вас на произвол судьбы"... В тот же день Тараки встретился с Л. Брежневым. Тараки опять просил оказать помощь Афганистану советскими войсками.

На заседании Политбюро ЦК КПСС 22 марта были подведены итоги встреч с Н. Тараки и подтверждена позиция советского руководства о нецелесообразности ввода войск в Афганистан.

Мятеж в Герате подавили верные режиму силы во главе с майором Шах Наваз Танаем, не прибегая к помощи советских войск. Активное участие в этом приняли советские военные советники.

Однако ситуация в Афганистане развивалась стремительно и непредсказуемо. Вспыхнули вооруженные выступления в Баглане, Нангархаре, Урузгане, Фарахе, Бадгизе. Предпринимались меры по их подавлению и укреплению позиций "народной" власти.

Продолжение следует.

Игорь Чичкань.
Людмила Кошелева.
Материал к печати подготовил Владимир Алексеев.

ПРО

ОАЭ усиливает противоракетную оборону

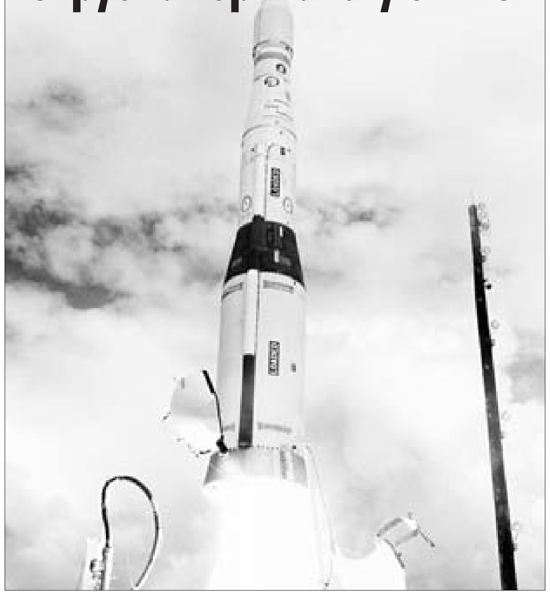
Агентство по противоракетной обороне (MDA) США заключило с американской компанией Lockheed Martin контракт на производство и поставку Объединенным Арабским Эмиратам двух батарей противоракетного комплекса THAAD. Как сообщает Defense Aerospace, сумма сделки составила 1,96 миллиарда долларов. Помимо самих комплексов, Lockheed Martin также поставит ОАЭ два радара AN/TPY-2 для THAAD еще на 582,5 миллиона долларов. Совокупная стоимость соглашений составила около 2,6 миллиарда долларов.

Передача военной техники будет осуществляться по линии зарубежных военных поставок. Как ожидается, ракетные системы будут поставлены ОАЭ до конца июня 2016 года, в то время как все заказанные радары арабское государство получит к октябрю 2018 года. Объединенные Арабские Эмираты запросили у США продажу комплексов THAAD в сентябре 2008 года. Тогда общая сумма перспективной сделки оценивалась в семь миллиардов долларов. Помимо комплексов и радаров, ОАЭ заказали системы связи и управления огнем, а также подготовку персонала.

Мобильный наземный комплекс THAAD предназначен для перехвата ракет малой и средней дальности как на конечных, так и на средних внеатмосферных участках траектории их полета. В комплексе реализована концепция кинетического перехвата, подразумевающая прямое попадание противоракеты по цели. THAAD может обмениваться информацией с другими противобаллистическими системами, включая Aegis. Кроме того, комплексы могут совместно работать с ЗРК Patriot PAC-2 и PAC-3. В состав одной батареи THAAD входят три пусковые установки с 24 противоракетами, командный пост и радар.

КОНТРАКТИ

Boeing модернизирует американскую ПРО

Американский авиастроительный концерн Boeing получил контракт Агентства по противоракетной обороне (MDA) США на дальнейшую разработку и модернизацию наземного компонента перспективной системы ПРО GMD. Как сообщает Defense Aerospace, сумма сделки составила 3,48 миллиарда долларов. Как ожидается, все работы будут завершены к декабрю 2018 года.

Boeing получил контракт по итогам тендера, проводившегося MDA. В конкурсе также принимала участие американская компания Lockheed Martin. По условиям соглашения, Boeing будет заниматься модернизацией и дальнейшей разработкой GMD совместно с компанией Northrop Grumman, которая будет отвечать за работы непосредственно на пусковых установках, а также принимать участие в программе создания GMD.

Подробности предстоящих работ не уточняются. Известно только, что они будут осуществляться на военных базах Хантсвилль в Алабаме, Форт-Грили на Аляске, Ванденберг в Калифорнии, Шривер, Петерсон, Чейенн и Колорадо-Спрингс в Колорадо, Туссон в Аризоне и некоторых засекреченных правительственных полигонах. Через программу модернизации пройдут около 20 уже развернутых ракет-перехватчиков.

Американская система GMD уже частично поставлена на боевое дежурство, хотя ее разработка пока не завершена. В частности, в настоящее время ведется подготовка к испытаниям улучшенной версии противоракеты EKV, входящей в состав GMD. Испытание на перехват будет произведено в 2012 году.

EKV является боевой частью, которая должна поражать боеголовки баллистических ракет на заатмосферном участке полета. За вывод EKV отвечает разгонная ступень GBI. Последняя должна выводить EKV на расчетную траекторию, после отделения которой та, за счет собственных двигателей, выходит на траекторию столкновения с целью.

Система GMD будет выпускаться в вариантах наземного и морского базирования. К настоящему времени было произведено 16 запусков с перехватом цели, из которых восемь были неудачными. Кроме того, США осуществили и 19 "холостых" пусков противоракеты (перехвата цели не осуществлялось), из которых неудачными оказались три.

НА ОЗБРОЄННЯ

Под Смоленском появятся "Ночные охотники"

Части Западного военного округа ВС РФ впервые пополнят новые вертолеты Ми-28Н "Ночной охотник". Авиационная база в Смоленской области в первом квартале 2012 года получит 12 вертолетов, сообщил "Интерфаксу" сотрудник пресс-службы ЗВО Владимир Дробышевский.

По словам Дробышевского, к 2015 году части армейской авиации (видимо, речь идет о ЗВО) должны полностью перейти на Ми-28Н. "Летный и инженерно-технический состав авиабаз армейской авиации уже полностью прошел переучивание на новый тип вертолетов", – заявил представитель пресс-службы ЗВО.

Производит вертолеты Ми-28Н (разработка Московского вертолетного завода имени Миля) завод "Роствертол". Как сообщает РИА "Новости", вертолет создан для поиска и уничтожения бронетехники и живой силы противника, уничтожения защищенных объектов и поражения площадных целей, борьбы со скоростными и низколетящими летательными аппаратами противника и т.д. По словам Дробышевского, вертолет способен одинаково успешно выполнять эти задачи в любое время суток.

ВВС России получили первую партию "Ночных охотников" 8 августа 2008 года. В последующие годы эти вертолеты поступили на вооружение Северо-Кавказского и Восточного военных округов. В 2011 году Россия проиграла крупнейший тендер на поставку 22 вертолетов Индии американской компании Boeing с ее вертолетами Apache AH-64D. Индийские власти заявили, что Ми-28Н не соответствует требованиям тендера по 20 пунктам. Ранее Минобороны сообщало, что в 2012 году ожидается поставка более 20 вертолетов Ми-28Н.

ПРАВОВІ АСПЕКТИ

Германия "даст" небо беспилотникам

Правительство ФРГ намерено внести поправки в закон о гражданской авиации и разрешить полеты в небе над Германией беспилотных летательных аппаратов (БПЛА), сообщает Die Welt.

Согласно тексту законопроекта, подготовленному министерством транспорта, пилотируемая и беспилотная авиация должна иметь равные права. Таким образом, правительство отменит введенный ранее запрет на полеты тяжелых беспилотников над территорией Германии.

В настоящее время, как отмечает издание, оснащенные камерами беспилотники активно применяет немецкая полиция. Несмотря на малый вес аппаратов, значительная часть немцев относится к ним с недоверием, опасаясь, что такой беспилотник может упасть на людей.

Тяжелые беспилотники по большей части применяются для выполнения боевых операций в зонах военных конфликтов и для перевозки грузов.

ВИПРОБУВАННЯ

Иран успешно испытал крылатую ракету

Военно-морские силы Ирана 2 января успешно испытали крылатую ракету повышенной дальности действия, сообщает Reuters со ссылкой на государственное новостное агентство IRNA. "Ракета, созданная иранскими специалистами успешно поразила цель и уничтожила ее", – приводит Agence France-Presse слова командующего учениями Махмуда Мусави.

Речь идет о противокорабельной ракете "Гадер", способной поражать цели на расстоянии в 200 километров. Для крылатых ракет обычно такая дальность действия считается "средней" и даже "малой", но Мусави объявил, что эта "Гадер" – ракета "большой дальности".

2 января иранцы должны были испытать еще два вида ракет – противокорабельную, малой дальности действия, "Наср" и ракету типа "земля-земля" – "Нур". Днем ранее прошла успешные испытания ракета ПВО "Мехраб". Испытания ракет проводились в рамках десятидневных учений "Велаят 90" в районе Ормузского пролива. Тегеран объявил, что перекроет стратегический пролив, если страны Запада попробуют воспрепятствовать экспорту иранской нефти.

Тем не менее, США уже ввели санкции против Центрального банка Ирана, а Евросоюз собирается это сделать в ближайшие месяцы. Эти санкции существенно затруднят Центробанку возможность осуществлять расчеты за поставленную клиентам нефть. Через Ормузский пролив проходит до трети всей мировой нефти, перевозимой танкерами. Его перекрытие может вызвать существенный рост цен на нефть.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

Важнейшие события 2011 года по версии "Энциклопедии "Космонавтика"

По традиции в преддверии Нового года на сайте "Энциклопедия "Космонавтика" помещен "топ-лист" основных событий уходящего года. В 2011 году таковыми названы:

1. Окончание "эры шаттлов"

Завершение эксплуатации кораблей многоразового использования системы Space Shuttle было событием ожидаемым. Шаттлы должны были поставить на прикол еще в 2010 году, но постоянные отсрочки стартов привели к тому, что официально программу закрыли только 31 августа 2011 года. Хотя последний полет (именно последний, а не крайний, как это принято говорить в космической отрасли) состоялся полутора месяцами ранее. Теперь шаттлы "разлетаются" по американским музеям.

2. Продление сроков эксплуатации Международной космической станции (МКС) до 2020 года

В минувшем году страны – партнеры по проекту МКС договорились о продлении сроков эксплуатации комплекса до 2020 года. Это удалось сделать после трудных переговоров. Хотя вроде бы никто и не возражал против этого решения. А вот для юридического оформления договоренностей всем пришлось изрядно потрудиться.

3. Первый пуск российской ракеты с космодрома Куру

Проект "Союз" в Куру" родился несколько лет назад как программа совместных работ Федерального космического агентства и Европейского космического агентства, сочетающая в себе политические и коммерческие интересы. И трудно сказать, чьих интересов, политиков или бизнесменов, тут больше.

Реализация проекта шла тяжело. Технические, финансовые, организационные трудности не позволили осуществить первый старт с южноамериканского космодрома в 2009 году, как это изначально планировалось. Да и в реальности октября 2011 года, когда первый "Союз" всё-таки стартовал из Куру, мало кто верил. Но это получилось.

4. Российская навигационная система ГЛОНАСС обеспечивает покрытие сигналом всего земного шара

Ровно год назад судьба российской навигационной системы ГЛОНАСС буквально "висела на волоске". Декабрьская неудача с запуском трех спутников поставила под угрозу и сроки развертывания орбитальной группировки, да и сам факт ее существования. Потребовалось немало усилий, чтобы "компенсировать" потери. Нужного количества спутников, достаточных для покрытия навигационным сигналом всей территории земного шара, удалось достичь только к осени минувшего года. Теперь дело за созданием орбитального резерва, чтобы обезопасить себя от всякого рода неожиданностей, и можно говорить о том, что развертывание спутниковой группировки ГЛОНАСС завершено.

5. Выход межпланетного зонда MESSENGER на орбиту вокруг Меркурия

В марте 2011 года американский межпланетный зонд MESSENGER после многолетнего путешествия успешно вышел на орбиту вокруг Меркурия, ближайшей к Солнцу планеты. В течение многих месяцев ему предстоит работать в "горячих условиях". Однако, дело того стоит – до него ни один земной аппарат столь тщательно не изучал эту небольшую планету, по размерам уступающую даже спутнику Сатурна Титану, но "по статусу" на порядок его превосходящую.

6. Выход межпланетного зонда Dawn на орбиту вокруг астероида Веста

Выход американского орбитального зонда Dawn на орбиту вокруг астероида Веста важен по ряду причин.

Во-первых, это очередное расширение перечня небесных тел, изучение которых будет вестись с орбиты вокруг них.

Во-вторых, это первая малая планета из Главного пояса астероидов, которую удастся столь тщательно исследовать земными приборами.

В-третьих, изучение Весты и ее окрестностей поможет понять многие механизмы формирования Солнечной системы многие миллиарды лет назад.

В-четвертых, именно астероиды могут в будущем стать для нас "кладовыми полезных ископаемых", когда мы полностью "распотрошим" нашу матушку-Землю. А знать об этом (станут – не станут) хотелось бы уже сейчас.

И еще много причин технического, научного и политического характера.

7. Пролет зонда Stardust-NEXT близ кометы Темпеля

Американский межпланетный зонд Stardust (тогда еще под таким именем) несколько лет тому назад доставил на Землю образцы звездной пыли. Уже тогда можно было говорить, что он полностью выполнил свою задачу. Однако системы космического аппарата исправно работали, и было решено его "перепрофилировать" на другую задачу – изучение кометы Темпеля-1, которую в 2005 году подверг "бомбардировке" зонд Deep Impact. В феврале 2011 года космический аппарат сблизился с ядром кометы и провел "фотосессию".

8. Запуск в Китае экспериментального лабораторного модуля "Тяньгун-1" и беспилотного корабля "Шеньчжоу-8". Их автоматическая стыковка на околоземной орбите

Осенью 2011 года Китай приступил к созданию собственной орбитальной станции. Дело это долгое, завершение строительства запланировано лишь на 2020 год, но в Поднебесной к этому процессу относятся серьезно. Поэтому эксперименты начались уже сегодня.

Сначала на орбиту был выведен экспериментальный модуль "Тяньгун-1". После того, как специалисты убедились в его работоспособности, стартовал беспилотный космический корабль "Шеньчжоу-8". Вскоре они сблизились, а затем и состыковались. Таким образом, Китай освоил еще одну новую для себя технологию – технологию автоматической стыковки на орбите.

9. Запуск в России астрономической обсерватории "Спектр-Р"

В последние годы запуски научных аппаратов в России весьма редки. Поэтому и приходится говорить о них, как о больших достижениях.

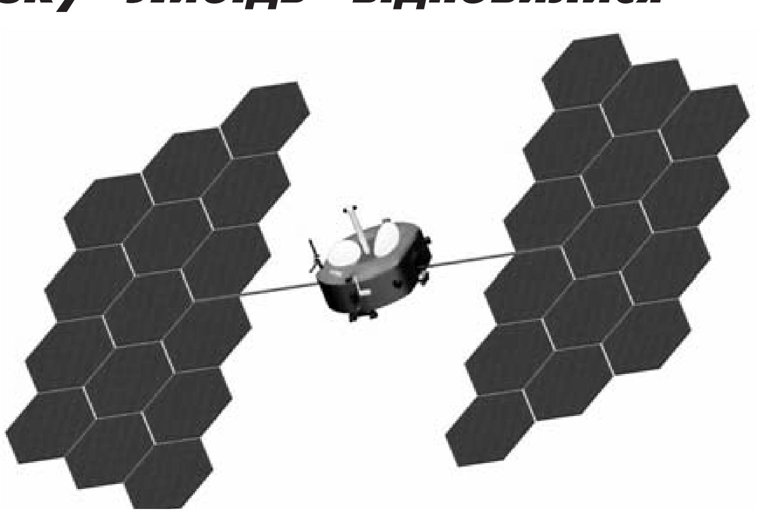
Хотя "Спектр-Р" заслуживает этого и сам по себе. Это действительно интересный и необычный проект, целью которого является проведение фундаментальных астрофизических исследований в радиодиапазоне. Кроме России, в его реализации участвуют ряд европейских стран и США.

10. Авария межпланетного зонда "Фобос-Грунт"

В 2011 году произошла целая череда аварий российской космической техники. Однако в топ-лист включена лишь одна – неудача миссии межпланетного зонда "Фобос-Грунт". Именно этот провал наиболее ярко и наиболее полно высветил сегодняшние проблемы ракетно-космической отрасли России.

Роботи зі створення першого українського супутника зв'язку "Либідь" відновилися

Російське ВАТ "Інформаційні супутникові системи" імені академіка М.Ф.Решетнєва" продовжує побудову українського телекомунікаційного супутника "Либідь". Про це повідомив генеральний конструктор – генеральний директор підприємства Микола Тєстоєдов, передає "Інтерфакс-АВН".

"Існував ряд проблем між замовником та головним виконавцем – канадською компанією MDA. Ці проблеми на сьогоднішній день вирішені, і ми продовжуємо роботу над цим апаратом", – сказав М.Тєстоєдов. Він нагадав, що ІСС ім. М.Ф.Решетнєва виготовляє супутникову платформу та, одержавши від MDA ретранслятор, проводить інтеграцію супутника у цілому, а також забезпечує пускову компанію та обслуговування апарата у космосі.

Як повідомлялося раніше, виробництво космічного апарата "Либідь" компанією Macdonald, Dettwiler and Associates (MDA) було припинено на період, поки українська сторона погоджувала для супутника позицію на геостаціонарній орбіті та реєструвала діапазон частот радіомовлення у відповідних міжнародних органах. На сьогодні Україні вдалося вирішити ці проблеми, і створення супутника відновилося.

Контракт вартістю $254 млн. дол. між компанією MDA і Державним космічним агентством України на створення космічного апарату "Либідь" було підписано у грудні 2009 року. Супутник "Либідь" забезпечить в Україні пряме телемовлення та широкосмуговий доступ до Інтернету. Планується, що апарат буде доставлено на геостаціонарну орбіту україно-російською ракетоюносієм "Зеніт-2SБ" з космодрому Байконур у середині 2013 року.

Уламки "Фобос-Грунту" вагою 200 кг наближаються до Землі

Уламки російської міжпланетної станції "Фобос-Грунт" у кількості 20-30 штук загальною вагою близько 200 кг найближчим часом впадуть на Землю, повідомила прес-служба Федерального космічного агентства Росії.

"Земної поверхні можуть досягти залишки космічного апарата з тугоплавких матеріалів у кількості близько 20-30 штук та сумарною масою не більше 200 кг. Радіоізотопне джерело (кобальт-57), встановлене в одному з наукових приладів космічного апарата – Месбауерівському спектрометрі, має масу, що не перевищує 10 мікрограм, малий період напіврозпаду і не викличе небезпеки радіоактивного зараження", – говориться у повідомленні Роскосмосу.

Фахівці розрахували, що "Фобос-Грунт" може зійти з орбіти з 10 по 21 січня. Падіння фрагментів російського космічного апарата може статися 15 січня в Індійському океані.

Автоматичну міжпланетну станцію "Фобос-Грунт", призначену для вивчення супутника Марса Фобоса, зокрема для збирання грунту з його поверхні, було запущено 9 листопада українською ракетою Зеніт-2SБ. Однак апарат не вдалося вивести на потрібну орбіту через збій у системі управління.

Первый космический старт в наступившем году

9 января 2012 года в 03:17:09.979 UTC (07:17:09.979 мск) с космодрома Тайюань осуществлен пуск ракеты-носителя Chang Zheng-4B с китайским спутником дистанционного зондирования Земли "Цзыюань-3" и люксембургским экспериментальным телекоммуникационным спутником VesselSat-2.

КА "Цзыюань-3" изготовлен Китайской академией космических технологий Центра изучения ресурсов. Его масса 2650 кг. Параметры орбиты: 494 х 503 км х 97,48 град.

КА VesselSat-2 массой 29 кг принадлежит люксембургской компании LuxSpace Sarl. Он выведен на орбиту с параметрами 488 х 502 км х 97,49 град.

Марсоход Opportunity припарковали на зиму

Марсоход Opportunity встал на зимнюю стоянку. Об этом сообщается на официальном сайте миссии.

Аппарат припаркован на северном склоне кратера Индевор. Место получило неофициальное название гавань Грили в честь скончавшегося в 2011 году геолога Рональда Грили, входившего в команду ученых, работающих с аппаратом. В бухте аппарат проведет несколько месяцев. Самого кратера он достиг летом 2011 года после трех лет пути, пишет Lenta.ru.

Mars Science Laboratory проведет первую коррекцию траектории полета

Как сообщила пресс-служба Лаборатории реактивного движения НАСА, зонд Mars Science Laboratory, направляющийся к Марсу, 11 января проведет первую коррекцию траектории своего полета. Согласно графику, в 23:00 UTC (12 января в 03:00 мск) на аппарате будет включен двигатель, который должен проработать 175 минут.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

Бомба-"монстр"

Перед Новым годом экспозиция Военно-исторического музея Воздушных Сил Вооруженных Сил Украины в городе Виннице пополнилась новым интересным экспонатом. Это учебное изделие ФАБ-9000М-54И, другими словами – фугасная авиационная бомба калибра 9 тонн, самая мощная авиационная бомба с обычным (не ядерным) зарядом, которая стояла на вооружении ВВС Советского Союза.

Основные технические данные этой бомбы "монстра" впечатляют. Общий вес (без взрывателя) – 9290 кг, вес взрывчатого вещества (разрывного заряда) – 4296 кг, общая длина (без взрывателя) – 5000 мм, диаметр корпуса (мидель) – 1200 мм, размах стабилизатора – 1504 мм. Носителями этой " матери всех бомб ", были самолеты дальней авиации, такие как Ту-16, Ту-22, Ту-95, М4, 3М. Экспонат прибыл из гарнизона Озерное Житомирской области, где в свое время дислоцировался 341-й тяжелый бомбардировочный авиационный полк дальней авиации, который летал на самолетах Ту-16 (с 1955 по 1965) и Ту-22 (с 1965 по 1998). Документов на это изделие, конечно же, не сохранилось. Судя по маркировке, нанесенной на корпусе, можно определить, что бомба выпущена в 1958 году Павлоградским заводом №55. По всей вероятности, она в этом же году попала в 341-й тбап в Озерное.

ФАБ-9000М-54 была разработана и создана в Государственном союзном конструкторском бюро №47 (ГСКБ-47, ныне ФГУП "ГНПП "Базальт") в 1954 году. Руководителем ГСКБ-47 в то время был известный конструктор Сергей Бунин (1952-1954). Основным отличием авиационных бомб модели 1954 года (М-54), устойчивых на траектории околозвуковых и сверхзвуковых скоростях полета при бомбометании с большой высоты, является наличие баллистического кольца спереди на конусовидной части и кольцевого демпфирующего усилителя на стабилизаторе. В системе бомбового вооружения М-46 и М-50 баллистическое кольцо и демпфер-усилитель тоже есть, но другая форма носовой части и стабилизатора, что обеспечивало нормальное боевое применение этих боеприпасов только до скоростей, соответствовавших М= 0,8. А старые бомбы, без колец (обр.1938, М-40, М-41, М-41 обр.1943 г.), очень сильно раскачивались на траектории, что увеличивало рассеивание и снижало точность бомбометания. Кроме того, были случаи "полета" бомбы в пограничном слое бомбардировщика с ударами, естественно, по нему и даже самоподрывы.

Как и другие авиабомбы образца 1954 года, предназначенные для внутренней подвески околозвуковых и сверхзвуковых бомбардировщиков, ФАБ-9000М-54 имеет головную часть с выраженным баллистическим кольцом, предотвращающим срыв потока в зоне хвостового оперения при бомбометании на околозвуковой и сверхзвуковой скорости. Она предназначается для поражения военно-промышленных сооружений и фабрично-заводских зданий, морских объектов. Применяется при бомбометании с высот до 16000 м при скорости полета до 1200 км/ч (авиабомба испытана до высоты 12500 м при скорости полета самолета 910 км/ч). Авиабомба снаряжалась тротилом. При околозвуковой скорости сброса ФАБ-9000, имея коническую головку, изготовленную из стального литья толщиной более 20 сантиметров, углубляется в грунт на 12 метров. Радиус летального поражения ударной волной – в пределах 57 метров. Выводящие из строя контузии с кровотечением из носа и ушей противник получает вокруг 225 метров от места взрыва.

Как и у всех боеприпасов, у тяжелых бомб есть определенный срок годности, а их утилизация – довольно трудоемкий процесс и определенная проблема. Поэтому когда заканчивается срок их пригодности или подходит время снятия с вооружения, их легче использовать на полигоне, чем уничтожать другими методами и средствами. Многие арсеналы и склады избавились от старого типа бомб благодаря войне в Афганистане, Чечне и других конфликтах. Туда ушли даже просроченные бомбы, с которыми просто уже не знали что делать.

Тяжелые фугасные бомбы довольно интенсивно применялись в афганской войне. Поскольку основной задачей тяжелых фугасных бомб было уничтожение хорошо защищенных в инженерном отношении укрытий, естественно, их эффективность в борьбе с живой силой оказалась невысокой. Но в борьбе с хорошо защищенными целями их применение оказалось незаменимым. Наиболее эффективно они использовались в конце 1988 – начале 1989 года перед выводом советских войск. К тому времени единственным самолетом советских ВВС, который мог нести ФАБ-9000, был Ту-16. Одну из задач по применению этих бомб поставили перед 251-м гв.тбап из Белой Церкви, который в период с 4 декабря1988 года по 18 января 1999 года с аэродрома "Мары" совершил 115 боевых вылетов, из них 27 ночью. Фугасный удар сверху вызывал сотрясения, растрескивание и обрушение камня, заваливавшего пещеры, а обвалы засыпали их входы. Эффективность увеличивалась при сбросе бомб в небольшие ущелья, которые буквально "складывались" от такой мощности.

Из статьи А.Николаева "У кого калибр больше?", размещенной на сайте "Военный паритет", известно, что эта бомба применялась в ходе первой чеченской военной кампании, когда две ФАБ-9000 были сброшены на президентский дворец в Грозном. Одна бомба упала с большим отклонением и взорвалась на противоположном берегу реки Терек, другая – угодила прямо во дворец, но не взорвалась.

В Командовании Воздушных Сил Вооруженных Сил Украины еще работают офицеры и генералы, которым за свою службу неоднократно приходилось применять эти тяжелые авиабомбы. Генерал-майор запаса Владимир Мазур, являющийся сейчас начальником административного управления – старшим помощником командующего Воздушными Силами, пролетал на Ту-16 более 10 лет. Проходя службу в 303-м тбап (Завитинск Амурской области) в должностях от штурмана корабля до заместителя начальника штаба полка, он в период с 1971 по 1978 годы неоднократно сбрасывал тяжелые бомбы ФАБ-3000, 5000, 9000 в безлюдные районы на севере Магаданской области по Программе сейсмической разведки недр земли.

Применяли ФАБ-9000М-54 для бомбометаний по полигону в Херсонской области (единственная пустыня в Европе) и экипажи на самолетах Ту-22. При взрыве на полигоне под Херсоном, по рассказам очевидцев, как при ядерном взрыве возникал "гриб". Взрыв этой махины образовывал в песчаном грунте полигона воронку диаметром около 120 метров.

ФАБ-9000М-54И является учебным изделием. Буква "И" означает, что бомба инертная, то есть ее вес соответствует весу боевой бомбы. По словам начальника Военно-исторического музея Воздушных Сил Владимира Дерннового, бомба заняла достойное место в экспозиции музея, ведь далеко не каждый музей на Украине может похвастаться наличием такого "монстра". В планах музея – создание экспозиции авиационных бомб всех калибров, которые применялись в авиации.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

14 – 29 січня

14 січня 1967 р. *народився начальник тилу Командування Повітряних Сил ЗС України В.Д.Максименко.*

16 січня 1948 р. *народився директор Запорізького Державного АРЗ "МіГремонт" В.М.Кальонов.*

16 січня 1948 р. *народився льотчик-космонавт, двічі Герой Радянського Союзу О.Я.Соловйов. Здійснив 5 польотів у космос.*

16 січня 1969 р. *здійснено перше стикування на орбіті КК "Союз-4" і "Союз-5", а також перехід космонавтів через відкритий космос в інший корабель, О.С.Єлісєєв, Є.В.Хрунов.*

17 січня 1847 р. *народився "батько російської авіації" М.Є.Жуковський.*

17 січня 1915 р. *народився військовий льотчик, двічі Герой Радянського Союзу В.М.Голубєв.*

17 січня 1939 р. *народився академік Національної академії наук України, перший керівник НКАУ В.П.Горбулін.*

17 січня 1970 р. *здійснив перший політ фронтовий бомбардувальник зі змінюваною геометрією крила Т6-2І (Су-24), В.С.Іллюшин.*

18 січня 1918 р. *народився військовий льотчик, двічі Герой Радянського Союзу О.Ф.Клубов.*

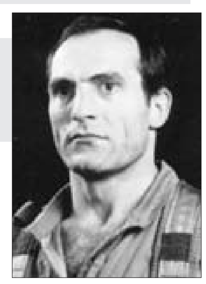
18 січня 1933 р. *народився льотчик-випробувач А.М.Циганков.*

18 січня 1969 р. *народився льотчик-випробувач, пілот пілотажної групи "Українські соколи" Е.А.Комарь.*

19 січня 1918 р. *в Одесі воєнльот О.Т.Бербеко на базі майстерень першого авіапарку організував "Перший авіаційний загін Червоної Гвардії".*

19 січня 1923 р. *народився військовий льотчик, двічі Герой Радянського Союзу О.М.Прохоров.*

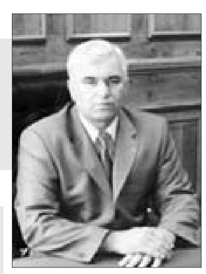

20 січня 1951 р. *народився заслужений льотчик-випробувач М.О.Толбоєв.*

20 січня 1960 р. *на озброєння прийнято першу радянську МБР – Р-7 конструкції С.П.Корольова.*

20 січня 1961 р. *народився льотчик-випробувач, пілот пілотажної групи "Українські соколи" М.Є.Гаврилов.*

21 січня 1952 р. *народився директор ДП МО України "Євпаторійський авіаційний ремонтний завод" В.В.Шеремета.*

21 січня 1954 р. *народився командир ПвК "Захід" С.М.Павлович.*

21 січня 1969 р. *на озброєння прийнято ракети Р-55 (К-55) із тепловою ГСН (виріб 68) у складі системи озброєння літака Су-9.*

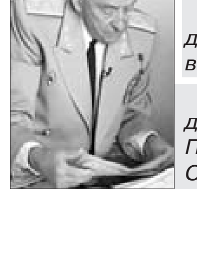
21 січня 1975 р. *на озброєння авіації ППО СРСР прийнято бойовий комплекс перехоплення Су-15-98М (літак-носій Су-15ТМ, РЛС "Тайфун-М" (РП-26) і ракету Р-98М (К-98М).*

22 січня 1942 р. *створено авіацію ППО СРСР як рід військ протиповітряної оборони.*

22 січня 1950 р. *здійснив перший політ десантно-транспортний літак Ту-75, екіпаж О.Д.Перельота.*

22 січня 1962 р. *військові завершили формування управління з контролю за будівельно-монтажними роботами на об'єктах системи ПРО А-35. Цей день прийнято вважати днем народження протиракетної оборони СРСР.*

24 січня 1892 р. *народився конструктор авіадвигунів А.Д.Швецов.*

24 січня 1914 р. *народився льотчик-випробувач І.І.Шелест.*

24 січня 1925 р. *народився ветеран Військ ППО, Герой Радянського Союзу В.К.Полупанов.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

14 – 29 січня

24 січня 1968 р. *створено ДП "Жулянський машинобудівний завод "ВІЗАР".*

25 січня 1901 р. *народився військовий льотчик, двічі Герой Радянського Союзу В.Г.Рязанов.*

25 січня 1967 р. *у СРСР в рамках програми створення системи частково-орбітального бомбометання здійснено пуск ракети Р-36орб. Головна частина ракети "Космос-139" уразила ціль на поверхні Землі.*

25 січня 1991 р. *Українське управління цивільної авіації реформовано в Українське об'єднання цивільної авіації України "Авіалінії України".*

26 січня 1897 р. *народився перший начальник ВПС РКЧА (1931-1937) Я.І.Алксніс.*

26 січня 1955 р. *народився голова правління ВАТ "Спецтехсервіс" Б.М.Фролов.*

26 січня 1965 р. *впроваджено почесні звання "Заслужений військовий льотчик СРСР" і " Заслужений військовий штурман СРСР".*

27 січня 1905 р. *народився військовий льотчик-бомбардувальник, двічі Герой Радянського Союзу І.С.Полбін.*

27 січня 1923 р. *народився військовий льотчик-штурмовик, двічі Герой Радянського Союзу В.А.Алєксєєнко.*

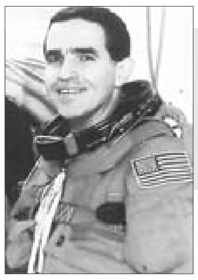
27 січня 2006 р. *у Полтаві знищено останній в Україні важкий бомбардувальник Ту-22М3.*

28 січня 1922 р. *народився командувач 43-ї РА м.Вінниця (1974-1975) Ю.П.Забєгайлов.*

28 січня 1923 р. *народився військовий льотчик-штурмовик, двічі Герой Радянського Союзу А.К.Недбайло.*

28 січня 1951 р. *народився військовий льотчик, перший космонавт незалежної України Л.К.Каденюк.*

28 січня 1959 р. *народився перший начальник ЦОТД (2004-2009) В.І.Гаврилюк.*

29 січня 1950 р. *народився голова правління ВАТ "Хартрон" М.І.Вахно.*

29 січня 1952 р. *народився доктор військових наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, командувач Повітряних Сил Збройних Сил України (2007-2010) І.С.Руснак.*

29 січня 1973 р. *здійснив перший політ багатоцільовий турбогвинтовий літак короткого зльоту і посадки Ан-28, екіпаж В.І.Терського.*

Наставник и друг авиаторов

Двадцать шестого января 1897 года родился первый начальник ВВС РККА (1931-1937) Яков Алкснис.

Он родился в семье латышского безземельного крестьянина-бедняка. По окончании Валмиерской учительской семинарии в апреле 1917 года его направили в Одесское пехотное училище, где произвели в прапорщики. Добровольно вступив в Рабоче-Крестьянскую Красную Армию, Я.Алкснис назначается комиссаром штаба Орловского военного комиссариата, а потом 55-й стрелковой дивизии. Он участвовал в боях против деникинцев в районе Змиево, Золотарево и Каменка. С октября 1919-го – он начальник снабжения войск Внешнего южного района, а затем – Военный комиссар Донской области.

С 1926 года Яков Алкснис назначается заместителем начальника управления ВВС РККА, и одновременно он учится в Качинской авиационной школе, по окончании которой ему присвоили звание "военный летчик". С июня 1931 года Алкснис – член Реввоенсовета СССР и начальник управления ВВС РККА. В сентябре 1935-го ему присвоили воинское звание "Командарм 2-го ранга". С 28 сентября 1937 года он – заместитель Народного Комиссара Обороны СССР и Начальник управления ВВС РККА.

В Военно-Воздушных Силах Советского Союза хорошо помнили Я.Алксниса. Об этом свидетельствуют многочисленные воспоминания его соратников, авиаторов старшего поколения и работников авиационной науки и промышленности. "Авиаторы старшего поколения, – вспоминал маршал авиации С.Красовский, – знали Якова Ивановича как талантливого организатора, замечательного руководителя советских Военно-Воздушных Сил в самую трудную пору их становления и последующего бурного развития. Нельзя не поражаться его глубоким знаниям вопросов боевого использования авиации, если иметь в виду, что он не относился к числу профессиональных авиаторов. Он удивительно быстро не только освоил материальную часть самолетов, но и стал летчиком, отличавшимся высокой техникой пилотирования".

"Стиль его работы, – подчеркивал Михаил Громов, – можно определить так: целеустремленность, инициатива, глубина, страстность, творчество. Со всем пылом и настойчивостью он добивался того, чтобы советские авиаторы летали выше, дальше и быстрее всех. Этот человек, талантливый организатор, прирожденный летчик обладал способностями и умением найти и привлечь к осуществлению больших замыслов одаренных, одержимых людей. В нем сочетались необычайная сила воли, изумительная энергия, страстный темперамент и дальновидный государственный ум".

В конце-1920-х – начале 1930-х годов маршруты полетов все более удлинялись и усложнялись, самолеты часто летали ночью и в плохую погоду. Поэтому, как подчеркивал авиаконструктор А.Беляков, в ВВС возрос интерес к аэронавигации. Алкснис прозорливо увидел ее огромное значение в боевой работе частей и соединений. Особое внимание Якова Ивановича привлек аэронавигационный отдел НИИ ВВС, возглавляемый Борисом Стерлиговым.

С декабря 1926 года заместитель начальника Управления ВВС Я.Алкснис одновременно редактировал журнал "Вестник Воздушного Флота". "Помню, – вспоминал летчик Н.Каманин, – с каким интересом мы читали его статью "Угроза войны и наши задачи". Сколько в ней было глубоких мыслей, заботы о воздушном могуществе нашей Родины".

Во всем мире наиболее весомыми показателями уровня развития авиационной науки и техники в конце двадцатых и начале тридцатых годов были дальние перелеты, рекорды высоты и дальности полета. Оценивая перелет Валерия Чкалова в США, Яков Алкснис писал: "Весь советский народ гордится ими. Наша гордость возрастает в еще большей степени от сознания, что за этими тремя славными именами – Чкалова, Байдукова и Белякова стоят тысячи и тысячи таких же безгранично преданных своей Родине, смелых и отважных летчиков, в совершенстве владеющих техникой и готовых по первому зову пойти на штурм неприступных крепостей во имя Родины.

Двадцать третьего января 1967 года вышло постановление о принятии на вооружение зенитно-ракетного комплекса "Куб".

Под шифром "Квадрат"

В Военно-историческом музее Воздушных Сил Вооруженных Сил Украины среди большого количества уникальной военной техники экспонируется и самоходная пусковая установка 2П25 ЗРК 2К12 "Куб". Эта установка – всего лишь один из основных элементов легендарного зенитного ракетного комплекса, предназначенного для защиты Сухопутных войск, в основном танковых дивизий, от средств воздушного нападения, летящих на средних и малых высотах.

В 1967 году ЗРК "Куб" впервые продемонстрировали в Москве на параде, он вооружен зенитными управляемыми ракетами (ЗУР) 3М9 с комбинированной двигательной установкой: прямоточным реактивным и маршевым твердотопливным двигателями. Пуск ракет совершается из самоходной установки 2П25, размещенной на гусеничном шасси ГМ-578. В ходе серийного производства ЗРК "Куб" с 1967 по 1983 год выпустили более 500 единиц. Под шифром "Квадрат" он поставлялся в 25 стран.

Первое боевое применение ЗРК "Куб" состоялось 6 октября 1973 года. Это было на Ближнем Востоке во время октябрьской войны. Комплексы уничтожили более половины самолетов, потерянных ВВС Израиля. Надеясь взять реванш за поражение в 1967 году, коалиция арабских армий начала широкомасштабные боевые действия против израильтян на Синайском полуострове. Израильские ВВС нанесением ракетно-бомбовых ударов хотели остановить танковые части противника и изолировать район боевых действий. ВВС Израиля имели около 360 боевых самолетов, среди них – 140 истребителей F-4E и 50 "Мираж". К концу боев окончательный итог был таков: потеря 110 израильских самолетов, уничтожение 40 систем ПВО разного типа. Эти огромные потери заставили ВВС Израиля искать средства борьбы и тактические приемы для противодействия угрозе.

Особенно впечатляющим было применение ЗРК "Куб" в период с 6 по 24 октября, когда пусками 95 ЗУР комплексов "Квадрат", по данным сирийской стороны, сбили 64 израильских самолета. Например, 7 октября только двумя зенитными ракетными дивизионами было сбито 20 самолетов противника (3 зрдн 79 зрбр – 7, а 2 зрдн 82 зрбр – 13). Способ отклонения от ракет ЗРК С-75, применявшийся в прошлом израильскими пилотами против новых комплексов, успеха не принес. Один из советских участников тех событий вспоминал, что неожиданное применение ЗРК "Куб" в одном из боев привело к уничтожению 6 израильских самолетов. Морально-психологическое давление от увиденного было настолько сильным, что летчик седьмой машины катапультировался, не ожидая участи предыдущих. По мнению заграничных военных специалистов, в том числе и США, новый ЗРК благодаря своим боевым возможностям значительно снизил эффективность боевых действий израильской авиации, использовавшей самолеты производства США и других стран НАТО. Исключительная эффективность ЗРК "Куб" ("Квадрат") определялась несколькими факторами: высокой помехозащищенностью комплексов с полуактивным самонаведением; отсутствием у израильтян средств радиоэлектронного противодействия, работающих в нужном частотном диапазоне. Аппаратура, поставлявшаяся из США, была рассчитана на борьбу с ЗРК С-75 и С-125, которые работали на более длинных волнах; высокой вероятностью попадания в цель маневренной ЗУР с прямоточным двигателем. Нужно отметить, что именно в ракете 3М9 подобная конструкция впервые в мире была доведена до стадии серийного выпуска и принятия на вооружение.

В дальнейшем, после специально организованного похищения израильтянами нескольких ракет 3М9 в ходе войны 1973 года, советская ЗУР послужила прототипом при создании ряда заграничных зенитных и противокорабельных ракет. Не имея технических средств подавления ЗРК "Квадрат", израильская авиация была вынуждена применять достаточно рискованные тактические приемы: многократный вход в зону пуска с последующим поспешным выходом из нее, чтобы спровоцировать быстрый расход боекомплекта комплекса с дальнейшим уничтожением средств обезоруженного ЗРК. Кроме того, противник применял подход истребителей-бомбардировщиков к позиции ЗРК на высотах, близких к их практическому потолку, с дальнейшим пикированием в воронку "мертвой зоны" над ЗРК.

Высокая эффективность ЗРК "Квадрат" подтвердилась и в период с 8 марта по 30 мая 1974 года, когда пусками 8 ЗКР было уничтожено 6 самолетов. Кроме того, комплекс "Квадрат" применялся в ходе боевых действий в Ливане в 1981-1982 годах, во время конфликтов на алжирско-марокканской границе, между Египтом и Ливией при отражении американских налетов на Ливию в 1986 году, в ЧАДе (1986-1987 гг.). Применялся он и во время войны в Югославии в 1999 году. К тому времени он уже был хорошо изучен специалистами западных стран в ходе предыдущих вооруженных конфликтов, поэтому задача борьбы существенно облегчалась. В ходе завоевания превосходства в воздухе авиацией НАТО большинство наносимых ею ударов выполнялось в ночное время, когда оптические и телевизионные каналы ЗРК не функционировали. В итоге ЗРК "Куб" оказались уязвимыми для современного высокоточного оружия.

В Украине легендарный ЗРК "Куб" стоял на вооружении Войск ПВО до 2002 года.

Підготувала Вероніка Дернова.

“Лабораторія Касперського”: “97% українських компаній стикаються з кіберзагрозами і майже половина втрачає конфіденційні дані”

“Лабораторія Касперського” представляє результати дослідження, проведеного спільно з агентством B2B International, на тему інформаційної безпеки в корпоративному секторі України. Для нашої країни таке дослідження стало унікальним.

“Цього року ми вперше провели дослідження з кіберзагроз в корпоративному секторі для України, – зазначив Олександр Савушкін, керуючий директор “Лабораторії Касперського” в Україні, Молдові та Республіці Білорусь. – Нашою метою було привернути увагу до зростаючої кількості і потужності IT-погроз, а також пов’язаних з цим ризиків для бізнесу. Результати опитування виявили цікаву особливість: в Україні спостерігається хороший рівень поінформованості про основні кіберзагрози, але при цьому розмір інвестицій у сферу інформаційної безпеки нижче середньосвітових показників. При цьому компанії часто втрачають конфіденційні дані, що є серйозним приводом задуматися про необхідність використання рішень для захисту корпоративних мереж”.

Згідно з отриманими даними, 97% українських компаній стикалися з кіберзагрозами за останні 12 місяців (у світі – 91%). При цьому майже половина респондентів (48%) вважає, що кількість кіберзагроз зростає. Для кожної другої організації в Україні (у світі – кожної третьої) вірусні атаки призвели до втрати конфіденційних даних, що значною мірою завдало шкоди бізнесу. Причиною тому може служити недостатній рівень інвестицій в IT-безпеку. Так, наприклад, в Україні адекватно фінансують IT лише 35%, в той час як світова планка знаходиться на позначці 55%.

Захист кіберпростору компаній від вірусних атак і шкідливих програм стає все більш поширеною практикою корпоративного сектору. Найпопулярнішими заходами забезпечення інформаційної безпеки на сьогодні було визнано використання антивірусу і клієнтських міжмережевих екранів, установка оновлень (у тому числі, знімають уразливості в програмному забезпеченні) та резервне копіювання даних. Більше половини (в Україні – 63%, у світі – 59%) опитаних переконані, що корпоративні мережі їх організацій добре захищені.

Що ж до основних загроз, то IT-спеціалісти в майбутньому серед них виділяють цільові та хакерські атаки, а також шкідливі програми. При цьому опитані прогнозують зростання значущості інформаційних загроз для бізнесу – сьогодні їх вважають однією з головних небезпек 48% українських організацій (у світі – 15%), а через два роки кіберзагрози бачать основним бізнес-ризиком 43% (у світі – 46%) респондентів. Такий значний розрив між сучасними уявленнями про кіберзагрози в Україні та світі можна пояснити низьким рівнем захищеності корпоративних мереж вітчизняних підприємств. Так, дві третини респондентів у нашій країні вважають, що в їхніх організаціях недостатньо як фінансових ресурсів, так і фахівців, знань і системних ресурсів для забезпечення належного рівня інформаційної безпеки.

Багато організацій вбачають певні ризики для інформаційної безпеки у використанні нових технологій. Так, наприклад, 17% представників українських компаній (у світі – 23%) розглядають надсучасні технології скоріше як загрозу, а майже половина підприємств неохоче впроваджують інновації.

“Подібні побоювання не виправдані, тому що саме надсучасні технології дозволяють у режимі реального часу збирати інформацію про існуючі загрози, а також ефективно виявляти невідомі загрози та їх джерела, оперативно захищаючи користувачів, – підкреслив Олексій Денисюк, інженер передпродажної підготовки “Лабораторії Касперського” у Східній Європі. – Наше рішення Kaspersky Endpoint Security 8 для Windows, об’єднує в собі надсучасні і традиційні антивірусні технології. Таке поєднання надає захист не тільки від існуючих, а й від потенційних кіберзагроз, забезпечуючи захист бізнесу на випередження“.

Сторінку підготував Сергій Фурдик.

Найочікуваніші гаджети-2012

2011 рік став дуже успішним для розвитку техніки. За останні 12 місяців ми встигли побачити численні інновації в сфері мобільних гаджетів, робототехніки, заліза, програмного забезпечення і т. д. Пропонуємо вашій увазі 11 найочікуваніших в США релізів 2012 року, частина з яких буде показана вже через кілька днів на CES 2012 в Лас-Вегасі.

11 місце серед найбільш очікуваних релізів 2012 займає MacBook Pro з розрізненням екрана 2880x1800 пікселів. Як повідомлялося раніше, новий ноутбук буде мати розмір екрана в 15 дюймів, потужний процесор і великий об’єм жорсткого диска. Вихід новинки очікують в першому півріччі 2012 року.

10 місце присуджується новій операційній системі від Google: Android Jelly Bean. Хоча про неї поки відомо критично мало, надії на ОС покладаються дуже великі. Реліз Android 4.0 ICS в цьому році дав найбільший поштовх мобільній платформі за весь час її існування. Будемо сподіватися, що Google зможе запропонувати в Android 5.0 що-небудь нове, швидке і ще більш цікаве.

На 9 місці розташовуються 3D-карти, розроблені компанією C3 Technologies, які мають всі шанси бути інтегрованими в прошивку iOS 6. Таким чином, Apple повністю позбудеться залежності від Google, випустивши власний картографічний сервіс на iPhone.

8 місце отримує консоль Sony PlayStation 4. Компанія вже підтвердила інформацію про те, що зараз ведеться робота над її створенням. Багато геймерів розраховують побачити її саме в 2012 році на виставці E3.

На 7 місці розташовується Nintendo Wii U, про випуск якої у другій половині 2012 року було оголошено на виставці E3 2011. Як повідомляється, Wii U буде поставлятися з сенсорним контролером, який зможе отримувати зображення і міні-ігри з консолі. Консоль буде представлена на виставці CES 2012.

6 місце зайняв ASUS Padfone – 4,3-дюймовий гібрид смартфона і планшета на платформі Android. Спеціальна док-станція перетворює смартфон в 10,1-дюймовий планшет з додатковою батареєю. Найімовірніше, пристрій буде представлено на MWC 2012 уже в лютому.

На 5 місці розмістилися супер-швидкі порти Intel Thunderbolt, які, як очікується, з’являться в наступному році на PC. Таким чином, користувачі зможуть істотно збільшити швидкість передачі інформації на своїх пристроях завдяки більш високій пропускній здатності інтерфейсу.

4 місце отримує настільки очікувана в США Sony PlayStation Vita, що вже вийшла в Азії. Вихід на американський ринок призначений на 22 лютого. Консоль буде доступна за ціною $249 за версію з Wi-Fi і $299 за версію з 3G AT & T.

Бронзовим призером стають планшети на платформі Windows 8. Як повідомляють зарубіжні ЗМІ, їх випуск можливий вже наприкінці 2012 року. Очікується, що саме HP і Samsung стануть першопрохідцями у випуску планшетів на Windows 8.

Срібло отримує футуристична гарнітура Personal 3D Viewer

від компанії Sony. Повноцінний домашній кінотеатр портативних розмірів з двома 0,7-дюймовими OLED-екранами з роздільною здатністю 1280x720 створює відчуття, що глядач сидить перед екраном діагоналлю 750 дюймів на відстані 20 м. Як очікується, новинка з’явиться в США вже на початку 2012 року за ціною $800.

1 місце за очікуваннями американців ділять між собою релізи iPhone 5 і iPad 3, які намічені на другу половину 2012 року. Поки вся інформація про гаджети формується виключно з чуток, проте саме вони підігрівають інтерес фанатів до новинок компанії Apple.

Українська Вікіпедія на другому місці в світі після китайської

У грудні 2011 року популярність української Вікіпедії зросла на 50% в порівнянні з груднем 2010-го й становила 43,5 млн. переглянутих протягом місяця сторінок.

В 2011 році було створено 101 тис. нових статей. За числом статей — їх зараз більше 350 тис. — українська Вікіпедія протягом року перейшла з 16-го на 14-е місце серед 282 вікіпедій світу.

В 2011 був подоланий ще один рекорд — число активних користувачів (тих, що протягом місяця зробили хоча б одну правку), вперше перевищило 2000.

“Ці результати були б неможливими без невтомної жертовної праці сотень добровольців, які наповнюють Вікіпедію – світову скарбницю вільних знань українським змістом”, – зазначив виконавчий директор громадської організації “Вікімедія Україна” Юрій Пероганич. – Не можете писати статті – допоможіть матеріально”.

Правила Вікіпедії не дозволяють платити редакторам, однак “Вікімедія Україна” на пожертви меценатів стимулює редакторів непрямим способом — організовує краєзнавчі експедиції, конференції для спілкування і обміну досвідом вікіпедистів, проводить конкурси з написання статей на певну тематику.

Apple планує оснастити свої ноутбуки паливними джерелами живлення

Компанія Apple патентує рішення щодо використання паливних елементів в конструкціях своїх ноутбуків.

Як випливає з опублікованих в патентному відомстві заявок “Fuel Cell System to Power a Portable Computing Device” і “Fuel Cell System Coupled to a Portable Computing Device”, компанія розраховує, що за допомогою таких елементів збільшить час автономної роботи пристроїв до декількох днів, а то і тижнів.

Передбачається, що паливні елементи будуть вбудовані безпосередньо в ноутбук і працюватимуть в тандемі з акумулятором. Причому Apple описує такий тип осередків, що вони зможуть не тільки підживлювати акумулятор, а й самі “підзаряджатися” від нього.

Як пальне називається кілька варіантів, у тому числі і поки експериментальний розчин боргідриду натрію. Варто зауважити, що однією з головних перешкод на шляху масового використання паливних елементів стала відсутність інфраструктури із заправки та утилізації картриджів. Наявність у Apple власної мережі торгівлі може усунути цю проблему при відповідному підході.

ГЛОНАСС готова служити світу

Ще недавно єдиним глобальним контролером відкритих супутникових навігаційних служб була американська система GPS. Останні події у світі внесли в це значні зміни. І тепер в дану технологічну нішу вдало вписалася російська ГЛОНАСС. І слідом наступає їй на п’ятки китайська “Бейдоу”.

Наразі ГЛОНАСС складається із 24 орбітальних супутників. Разом з резервними, повноцінна система забезпечить рівномірне покриття земної кулі. Розробник чіпсетів і мобільних процесорів архітектури ARM Qualcomm зауважує, що поряд з супутниковою технологією GPS суміщені системи прийому сигналів ГЛОНАСС/GPS тепер точніше визначають положення об’єкта. У певних умовах поєднане використання двох систем сприяє визначенню геолокації з підвищеною точністю, особливо в північних широтах.

Основною сферою застосування російської супутникової системи є і буде підтримка національної транспортної системи.

ОФІЦІЙНО

Спортивні звання та розряди військовим відтепер присвоюватимуть по-новому

Глава вітчизняного оборонного відомства Михайло Єжель 28 грудня 2011 року підписав наказ № 849 "Про затвердження Положення про військово-спортивну класифікацію у Збройних Силах України на 2012-2015 роки, Інструкції про порядок присвоєння спортивних звань і розрядів у Збройних Силах України, Інструкції про порядок присвоєння спортивних суддівських звань та категорій у ЗС України".

Основною метою зазначеного наказу є вдосконалення системи фізичної підготовки, ефективне застосування військово-прикладного та масового спорту у Збройних Силах України, затвердження кваліфікаційних спортивних норм, визначення порядку присвоєння військовослужбовцям та працівникам ЗС України спортивних звань і розрядів, спортивних суддівських звань і категорій на 2012-2015 роки.

Документом визначаються характеристика, організація, правила проведення військово-спортивних змагань, умови і вимоги щодо присвоєння військовослужбовцям і працівникам ЗС України спортивних звань і розрядів, спортивних суддівських звань і категорій.

Видання наказу підвищить роль спортивно-масової роботи в системі фізичної підготовки Збройних Сил України, сприятиме вдосконаленню навчально-матеріальної бази для занять фізичною підготовкою і спортом, покращенню організації та проведення спортивних змагань.

Варто підкреслити, що 2012 рік у Збройних Силах України визначений Роком фізичної підготовки і спорту.

ЄВРО-2012

Нацбанк показав монети, присвячені "Євро-2012"

НБУ випустив серію пам'ятних монет, присвячених фінальному турніру чемпіонату Європи з футболу, що влітку 2012 року пройде в Україні та Польщі.

Набір складається з п'яти срібних монет: одна з них присвячена турніру в цілому і має номінал 20 грн., ще чотири, номіналом 10 грн., присвячені конкретно одному з чотирьох українських міст, що приймають "Євро-2012". На аверсі кожної з п'яти монет розміщено малий Державний герб України, логотип "Євро-2012", номінал і рік випуску. На реверсі монети, присвяченої турніру, зображена стилізована композиція – стадіон "Олімпійський", який прийме фінал турніру, і цифри 2012, на тлі яких зображені динамічні фігури футболістів.

На реверсі монет, присвячених конкретному місту, розміщено стилізоване зображення стадіону, що приймає матчі "Євро-2012", герб міста, панорама міста і фігура футболістів. Тираж монет – 15 тисяч штук. Набір з п'яти монет коштуватиме 3145 грн. Окремо срібні монети продаватися не будуть.

Як передає кореспондент ЛІГАБізнесІнформ, також Нацбанк випустив пам'ятну золоту монету номіналом 500 грн. і вагою 500 грамів. Тираж її складе всього 500 штук. Вартість монети – 350 245 грн. На аверсі монети розміщено малий Державний герб України, в центрі на тлі карти Європи з написами Warszawa і Київ зображено логотип "Євро-2012". По колу монети зображені силуети архітектурних пам'яток міст, в яких пройде турнір, а також вказано дати проведення матчів. На реверсі зображено композицію – на передньому плані динамічна фігура футболіста з м'ячем, на задньому плані – два футболісти і силует воротаря.

Крім того, Нацбанк випустить пам'ятні монети номіналом 5 грн. з нейзильберу. Коштувати вона буде 22 грн., а відчеканять їх близько 100 тисяч штук. Зображення на них будуть ті самі, що й на срібних монетах, присвячених містам "Євро-2012". Продавати їх будуть не в наборах, а поштучно.

Також у березні Нацбанк обіцяє ввести в обіг монету номіналом 1 грн., яка також буде присвячена "Євро-2012". Таких монет планують викарбувати 5 млн. штук.

РАЛІ

"Дакар-2012": українська команда SIXT UKRAINE піднімається в загальному заліку

З восьмого етапу гонка почалася заново! Після дня відпочинку гонщики подолали довгу спецділянку на маршруті від Копіапо до Антафагасти. На думку організаторів, на цих кам'янистих доріжках у гонщиків була можливість увійти в ритм "Дакара" після дня відпочинку і показати непогані швидкості.

Тим не менш, спецділянка піднесла чимало сюрпризів. Мотогонщик Депре втратив у багнюці десятихвилинну перевагу над Комою. Неприємності чекали катарця Аль-Аттію ще на початку дороги. Проблеми з автомобілем затримали гонщика на 18 хвилин, десять з яких він примудрився надолужити на інших відрізках. У класі вантажівок кращим був Алеш Лопрайс, хороший час показав екіпаж "Астани", який виступає на "КАМАЗі".

Українці йшли стабільно. Без пригод. І це вже добре, згадуючи про поневіряння, які переслідували їх на восьмому етапі в 2010-му та 2011-му. У 2011-му на восьмому етапі екіпаж Нестерчука заблукав в пустелі, і йому довелося пройти два етапи нон-стоп. У 2010-му на восьмому етапі зійшли з дистанції – заклинив двигун. На цей раз обійшлося.

Стартувавши з двадцять дев'ятої позиції, українська команда прийшла тридцять першою. Тепер Sixt Ukraine займає двадцять п'яту сходинку в загальному заліку. Наші намагалися йти обережно і в рівному темпі, без пригод.

На фініші гонщиків чекала зустріч з Тихим океаном. Наступний етап ралі – Антофагаста – Ікіке Sixt Ukraine закінчили 36-ми. Та на місце українців у загальному заліку це не вплине, враховуючи, що з технічних причин кілька лідерів вибули з ралі.

БОКС

Чемпіон світу в суперважкій вазі за версією WBC (Всесвітня боксерська рада) Віталій Кличко і претендент на титул Дерек Чісора зустрілися в Лондоні в рамках прес-конференції, присвяченої майбутньому бою в Мюнхені (Німеччина).

Чісора обіцяє нокаутувати Кличка у 8-му раунді

Британець неабияк потішив численних журналістів, прибувши на місце зустрічі в готель Landmark на відомому, завдяки популярному в Британії комедійному ситкому "Дурням щастить", раритетному автомобілі Robin Reliant. Українець англійський гумор свого найближчого суперника оцінив, пообіцявши, що після бою з ним Дерек зможе придбати собі більш сучасний автомобіль.

"Я нокаутую Кличка у восьмому раунді і стану новим королем суперважкої ваги, – поділився своїми планами на бій Чісора. – Я не думаю про щось високе, на зразок того, щоб відправити українця на заслужену пенсію. Я просто хочу побити Віталія на очах багатомільйонної аудиторії телеглядачів".

"Коли Чісора опиниться на настилі рингу, ні у кого не буде сумнівів, хто переможець, – остудив запал британця Віталій. – Я не збираюся нікому віддавати чемпіонський пояс, який до мене по праву носили Ленннокс Льюїс, Мохаммед Алі і Майк Тайсон. Тільки я сам можу повернути свій пояс Всесвітньої боксерської ради".

ФУТБОЛ

Мессі – найкращий гравець світу третій рік поспіль

Нападаючий Барселони та збірної Аргентини Ліонель Мессі, визнаний найкращим гравцем світу третій рік поспіль, віддав належне своєму партнеру по клубу Хаві, який також претендував на Золотий м'яч.

"Для мене велика честь отримати цей приз втретє поспіль. Хочу подякувати всім тим, хто голосував за мене, друзям з Барселони, збірній Аргентини. Це особливий трофей для мене. Я хочу розділити Золотий м'яч з Хаві. Я граю з ним в одній команді і без нього не зміг би досягти таких успіхів", – сказав Мессі.

Нагадаємо, що 9 січня в Цюріху відбулася церемонія нагородження найкращих гравців і тренерів світу за підсумками 2011 року.

Володарем Золотого м'яча став нападаючий каталонської Барселони і збірної Аргентини Ліонель Мессі.

РЕЙТИНГ АТР

Долгополов піднявся на рекордне 14-е місце

В оновленому рейтингу найкращих тенісистів світу українець Олександр Долгополов зайняв рекордне для себе 14-е місце.

Нагадаємо, що на першому турнірі року – Брісбен АТР – Долгополов дійшов до фіналу, де поступився британцю Енді Мюррею. Зазначимо, що на Відкритому чемпіонаті Австралії, який стартує 16 січня, український тенісист отримав 13-й номер посіву.

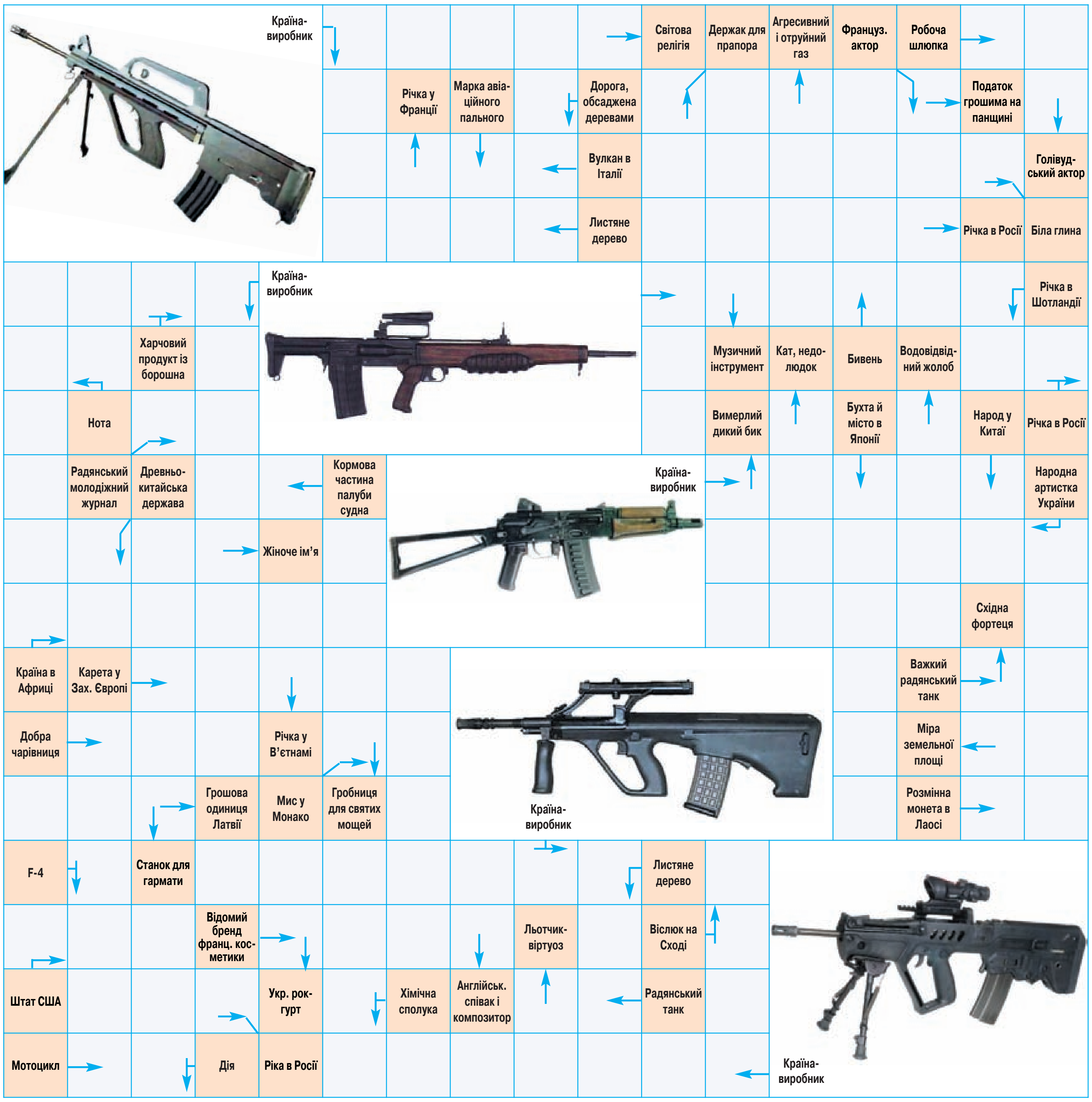
Сторінку підготував Олександр Олехнович.

ЗАСНОВНИК: МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів.
Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка: С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: Ю.Ігнат.
Перший редактор Сергій Свенцицький.
Замовлення № 122201.
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР М. ПОПЛАВСЬКИЙ

СУДОКУ

				9	3	7		6
			2	6			8	
		8					1	
3			5			4	6	
	6			3			7	
	4	1			6			9
	3					6		
	2			4	8			
5		6	3	7				

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД У № 51-52

АВТОДРОМ

Шевроле представив гарячий Aveo RS

Новий Chevrolet Aveo відтепер серійно випускатиметься й у спортивній версії RS. Віце-президент із питань маркетингу Chevrolet Global повідомив, що автомобіль створений для нового покоління водіїв, які цінують неабиякі робочі характеристики разом із привабливим дизайном. Aveo RS випускатиметься лише в пятидверном кузові.

На штатний 1.4-літровий агрегат конструктори Chevrolet встановили турбонагнітач, із яким двигун продукуватиме аж 138 кінських сил. Автомобіль обладнуватиметься шестиступінчастим "автоматом" або ручною коробкою передач зі спеціально підібраними передаточними числами. Про динамічні показники Aveo RS автовиробник поки що не повідомляє.

Щодо зовнішнього вигляду, то він став більш агресивним завдяки новим фарам головного світла, протитуманним фарам, радіаторній решітці, спойлеру на даху, здвоєній вихлопній трубі та 17-дюймовим легкосплавним дискам. Також авто матиме спортивну підвіску з більш жорсткими амортизаторами. У салоні також чимало змін: нові передні спортивні сидіння із розвиненою бічною підтримкою, які чітко будуть повторювати профіль водія й пасажира, нове спортивне кермо, матеріали оздоблення й вставки під алюміній на панелі приладів. У новинці, крім того, з'явиться система Mylink – інформаційно-розважальний центр із GPS-навігацією, 7-дюймовим сенсорним дисплеєм та можливістю підключення смартфона чи планшета через Bluetooth.

Наприкінці 2012 року новий Chevrolet Aveo RS надійде у продаж, але поки що тільки у Сполучених Штатах. Коли він приїде в Україну, невідомо.

Сергій Клименко. "Крила України".

СВІТ ЗАХОПЛЕНЬ

Ретро-Форд – зі стареньких "Жигулів"

На перетвілення автомобіля житель Бершаді витратив півтора року і 60 тис. грн.

Незвичайний автомобіль їздить у Бершаді – "Форд" у ретро-стилі, яких уже давно не випускають. Зробив таке авто бершадчанин Микола Рабенюк власноруч із стареньких "Жигулів".

Пан Микола багато років займається виготовленням різних речей із металу, в основному це ковані брами і хвіртки. А от автомобілями, як зізнається, захоплюється з дитинства, тому часто переглядає спеціалізовані журнали і дивиться передачі про автомобілі.

– Якось побачив по телевізору, що один умілець зробив собі автомобіль, стилізований під "Форд" у ретро-стилі, – розкриває секрет народження ідеї пан Микола. – Задум мене зачепив. Але той автомобіль за технічними характеристиками був більше схожий на велосипед, тому я пішов іншим шляхом. Придбав старенькі "Жигулі", зробив з них основу майбутнього "Форда". Із "Жигулів" залишив двигун, коробку передач і задній міст. Решту робив власними руками. Звичайно, деякі деталі купував вже готовими. Що не виходило самостійно – просив зробити відповідних фахівців. Однак усю роботу з металом зробив сам.

Народження свого "Форда" – від першого етапу до останнього – бершадчанин фіксував на фото. Тепер у нього цілий альбом. Зараз дуже цікаво його переглядати, каже Микола Рабенюк. Пригадується і реакція дружини і доньки. Як зізнається пан Микола, зважаючи на те, що він майже весь вільний час проводив біля автомобіля, вони були не дуже задоволені.

Загалом, щоб перетворити "Жигулі" на "Форд" (однієї з перших моделей) жителю Бершаді знадобилось майже півтора року роботи по декілька годин на день і більше 60 тисяч гривень.

– На вулицях мій "Форд" можна побачити рідко, хоча автомобіль справний, зручний, їхати як за кермом, так і в ролі пасажира приємно, – розповідає власник. – Декілька разів возив молодят до церкви, возив також знайомих на золоте весілля. Після цього було ще декілька замовлень від молодят. Хоча більше часу мій "Форд" все-таки стоїть у гаражі.

Микола Рабенюк говорить, що готовий продати ретро-автомобіль, якщо запропонують гідну ціну.

– За свій "Форд" – прошу 15 тис. дол., бажаючих є багато. Якщо запропонують гідну ціну, то і продам, – зазначає пан Микола. – Адже мені більше подобається сам процес перетворення старенького автомобіля у стилізовану іномарку, хочу ще якийсь експеримент провести, а для цього потрібні кошти.

Анастасія Олехнович.